

Europeiska unionens officiella tidning

C 112

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioförsta årgången

26 mars 2018

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2018/C 112/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2018/C 112/02	Förenade målen C-360/15 och C-31/16: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 30 januari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State – Nederländerna) – College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort mot X BV (C-360/15) och Visser Vastgoed Beleggingen BV mot Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16) (Begäran om förhandsavgörande — Tjänster på den inre marknaden — Direktiv 2006/123/EG — Tillämpningsområde — Artikel 2.2 c — Elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät omfattas inte — Artikel 4.1 — Begreppet ”tjänst” — Detaljhandel med varor — Kapitel III — Etableringsfrihet för tjänsteleverantörer — Tillämplighet i rent inhemska situationer — Artikel 15 — Krav som ska utvärderas — Geografisk begränsning — Detaljplan i vilken det föreskrivs ett förbud mot detaljhandel med icke-skrymmande varor i geografiska områden utanför stadskärnan — Skydd av stadsmiljön — Tillstånd avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/20/EG — Avgifter som är knutna till rätten att installera faciliteter för ett allmänt elektroniskt kommunikationsnät)	2
2018/C 112/03	Mål C-261/16 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 1 februari 2018 – Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Artikel 101 FEUF — Prissättning — Internationella flygspeditionstjänster — Avtal om avgifter som påverkar tjänsternas slutpris)	3

SV

2018/C 112/04	Mål C-263/16 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 1 februari 2018 – Schenker Ltd mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Prisfastställelse — Internationella flygspeditionstjänster — Prisöverenskommelse som påverkar det slutliga priset på tjänsterna)	3
2018/C 112/05	Mål C-264/16 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 1 februari 2018 – Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Artikel 101 FEUF — Prissättning — Internationella flygspeditionstjänster — Avtal om avgifter som har inverkat på det slutliga priset på tjänsterna)	4
2018/C 112/06	Mål C-271/16 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 1 februari 2018 – Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Prisfastställelse — Internationella flygspeditionstjänster — Prisöverenskommelse som påverkar det slutliga priset på tjänsterna)	4
2018/C 112/07	Mål C-106/17: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 31 januari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Szczecinie – Polen) – Paweł Hofsoe mot LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och verkställighet av domar på privaträttens område — Förordning (EU) nr 1215/2012 — Artiklarna 11.1 b och 13.2 — Behörighet vid försäkringstvister — Personkrets som omfattas av tillämpningsområdet — Begreppet skadelidande — Näringsidkare i försäkringsbranschen — Omfattas inte)	5
2018/C 112/08	Mål C-625/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 3 november 2017 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG	5
2018/C 112/09	Mål C-641/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht München (Tyskland) den 17 november 2017 – College Pension Plan of British Columbia mot Finanzamt München III	6
2018/C 112/10	Mål C-645/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 20 november 2017 – Emirates Airlines – Direktion für Deutschland mot Aylin Wüst, Peter Wüst	7
2018/C 112/11	Mål C-649/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 21 november 2017 – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. mot Amazon EU Sàrl	7
2018/C 112/12	Mål C-666/17 P: Överklagande ingett den 27 november 2017 av AlzChem AG av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 7 september 2017 i mål T-451/15, AlzChem AG mot kommissionen	8
2018/C 112/13	Mål C-673/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 30 november 2017 – Planet49 GmbH mot Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.	9
2018/C 112/14	Mål C-681/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 6 december 2017 – slewo // schlafen leben wohnen GmbH mot Sascha Ledowski	10
2018/C 112/15	Mål C-682/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 6 december 2017 – ExxonMobil Production Deutschland GmbH mot Förbundsrepubliken Tyskland	11
2018/C 112/16	Mål C-688/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 8 december 2017 – Bayer Pharma AG mot Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.	12

2018/C 112/17	Mål C-690/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 8 december 2017 – ÖKO-Test Verlag GmbH mot Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG . . .	13
2018/C 112/18	Mål C-691/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 11 december 2017 – PORR Építési Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	13
2018/C 112/19	Mål C-697/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 11 december 2017 – Telecom Italia SpA mot Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)	14
2018/C 112/20	Mål C-702/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 14 december 2017 – Unareti SpA mot Ministero dello Sviluppo Economico m.fl.	15
2018/C 112/21	Mål C-709/17 P: Överklagande ingett den 18 december 2017 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 10 oktober 2017 i mål T-435/15, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd mot Europeiska kommissionen	16
2018/C 112/22	Mål C-710/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 18 december 2017 – CCC – Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa mot Comune di Tarvisio	16
2018/C 112/23	Mål C-712/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Italien) den 20 december 2017 – EN.SA. Srl mot Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso	17
2018/C 112/24	Mål C-715/17: Talan väckt den 21 december 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen	18
2018/C 112/25	Mål C-718/17: Talan väckt den 22 december 2017 – Europeiska kommissionen mot Ungern	19
2018/C 112/26	Mål C-719/17: Talan väckt den 22 december 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Tjeckien	19
2018/C 112/27	Mål C-728/17 P: Överklagande ingett den 24 december 2017 av europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 13 oktober 2017 i mål T-572/16, Brouillard mot kommissionen	20
2018/C 112/28	Mål C-25/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Okrazhen sad Blagoevgrad (Bulgarien) den 16 januari 2018 – Bryan Andrew Ker mot Pavlo Postnov, Natalia Postnova	21
2018/C 112/29	Mål C-33/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour du travail de Liège (Belgien) den 18 januari 2018 – V mot Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL	22
2018/C 112/30	Mål C-37/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 19 januari 2018 – Vueling Airlines SA mot Jean-Luc Poignant	23
2018/C 112/31	Mål C-43/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 24 januari 2018 – Compagnie d'entreprises CFE SA mot Huvudstadsregionen Bryssel	24
2018/C 112/32	Mål C-51/18: Talan väckt den 29 januari 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike	25
2018/C 112/33	Mål C-61/18: Talan väckt den 31 januari 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Bulgarien	25
2018/C 112/34	Mål C-76/18: Talan väckt den 6 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike	26

2018/C 112/35	Mål C-77/18: Talan väckt den 6 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike	27
2018/C 112/36	Mål C-79/18: Talan väckt den 6 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike	28
Tribunalen		
2018/C 112/37	Mål T-74/16: Tribunalens dom av den 8 februari 2018 – POA mot Europeiska kommissionen (Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar rörande en ansökan om registrering av en beteckning med tillämpning av förordning (EU) nr 1151/2012 — Handlingar som härrör från kommissionen — Handlingar som härrör från en medlemsstat — Artikel 4.5 i förordning nr 1049/2001 — Nekat tillgång — Motiveringsskyldighet — Undantag avseende skyddet för beslutsförfarandet — Undantag avseende skyddet för rättsliga förfaranden — Omfattning av den kontroll som görs av institutionen och av unionsdomstolen av skälen till medlemsstatens invändning)	29
2018/C 112/38	Mål T-879/16: Tribunalens dom av den 8 februari 2018 – Sony Interactive Entertainment Europe mot EUIPO – Marpefa (Vieta) (EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-figurmärket Vieta — Verkligt bruk av varumärket — Beslut som fattats till följd av att tribunalen har ogiltigförklarat ett tidigare beslut — Artikel 65.6 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 72.6 i förordning (EU) 2017/1001) — Rättskraft)	30
2018/C 112/39	Mål T-118/17: Tribunalens dom av den 8 februari 2018 – Institute for Direct Democracy in Europe mot parlamentet (Institutionell rätt — Europaparlamentet — Beslut att bevilja bidrag till en politisk stiftelse för år 2017 i vilket det även föreskrivs förfinansiering med 33 procent av det maximala bidragsbeloppet och en skyldighet att ställa en bankgaranti för att erhålla förfinansieringen — Talan om ogiltigförklaring — Rättsakt mot vilken talan kan väckas — Upptagande till prövning — Kravet på opartiskhet — Rätten till försvar — Budgetförordningen — Tillämpningsföreskrifter för budgetförordningen — Förordning (EG) nr 2004/2003 — Proportionalitet)	30
2018/C 112/40	Mål T-759/16: Tribunalens beslut av den 23 januari 2018 – Campailla mot Europeiska unionen (Skadeståndstalan — Institutionell rätt — Europeiska unionens skadeståndsansvar — Avgöranden som meddelats av tribunalen och domstolen — Talan som avvisas av tribunalen — Överklagande som avvisas på grund av avsaknad av företrädare — Uppenbart att talan ska avvisas)	31
2018/C 112/41	Mål T-265/17: Tribunalens beslut av den 1 februari 2018 – ExpressVPN mot EUIPO (EXPRESSVPN) (EU-varumärke — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Figurmärket EXPRESSVPN — Absolut registreringshinder — Yrkande om ändring — Enda yrkandet — Avvisning)	32
2018/C 112/42	Mål T-14/18: Talan väckt den 16 januari 2018 – Republiken Grekland mot kommissionen	32
2018/C 112/43	Mål T-19/18: Talan väckt den 19 januari 2018 – Republiken Litauen mot europeiska kommissionen	33
2018/C 112/44	Mål T-20/18: Talan väckt den 17 januari 2018 – CV mot kommissionen	34
2018/C 112/45	Mål T-26/18: Talan väckt den 19 januari 2018 – Frankrike mot kommissionen	35
2018/C 112/46	Mål T-29/18: Talan väckt den 19 januari 2018 – Planet mot kommissionen	36
2018/C 112/47	Mål T-31/18: Talan väckt den 20 januari 2018 – Izuzquiza och Semsrott mot Frontex	36
2018/C 112/48	Mål T-33/18: Talan väckt den 23 januari 2018 – Pracsis och Conceptexpo Project mot kommissionen och Eacea	37
2018/C 112/49	Mål T-39/18: Talan väckt den 25 januari 2018 – VF mot ECB	38

2018/C 112/50	Mål T-52/18: Talan väckt den 30 januari 2018 – Teollisuuden Voima mot kommissionen	39
2018/C 112/51	Mål T-53/18: Talan väckt den 31 januari 2018 – Tyskland mot kommissionen	40
2018/C 112/52	Mål T-58/18: Överklagande ingett den 2 februari 2018 – Mahr mot EUIPO – Especialidades Vira (Xocolat)	41
2018/C 112/53	Mål T-59/18: Överklagande ingett den 5 februari 2018 – Endoceutics mot EUIPO – Merck (FEMIVIA)	42
2018/C 112/54	Mål T-67/18: Talan väckt den 5 februari 2018 – Probelte mot kommissionen	42
2018/C 112/55	Mål T-68/18: Överklagande ingett den 7 februari 2018 – Fränkischer Weinbauverband mot EUIPO (formen på en flaska)	44
2018/C 112/56	Mål T-69/18: Talan väckt den 5 februari 2018 – Verband Deutscher Alten und Behindertenhilfe och CarePool Hannover mot kommissionen	44
2018/C 112/57	Mål T-70/18: Överklagande ingett den 7 februari 2018 – Sonova Holding mot EUIPO (HEAR THE WORLD)	45
2018/C 112/58	Mål T-71/18: Talan väckt den 8 februari 2018 – Italien mot kommissionen	45
2018/C 112/59	Mål T-74/18: Överklagande ingett den 6 februari 2018 – Visi/one mot EUIPO – EasyFix (Informationstafeln für Fahrzeuge)	47
2018/C 112/60	Mål T-75/18: Överklagande ingett den 6 februari 2018 – MPM-Quality mot EUIPO – Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)	47
2018/C 112/61	Mål T-78/18: Överklagande ingett den 9 februari 2018 – AB Mauri Italy mot EUIPO-Lesaffre et Compagnie (FERMIN)	48

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2018/C 112/01)**Senaste offentliggörandet**

EUT C 104, 19.3.2018

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 94, 12.3.2018

EUT C 83, 5.3.2018

EUT C 72, 26.2.2018

EUT C 63, 19.2.2018

EUT C 52, 12.2.2018

EUT C 42, 5.2.2018

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 30 januari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State – Nederländerna) – College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort mot X BV (C-360/15) och Visser Vastgoed Beleggingen BV mot Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16)

(Förenade målen C-360/15 och C-31/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tjänster på den inre marknaden — Direktiv 2006/123/EG — Tillämpningsområde — Artikel 2.2 c — Elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät omfattas inte — Artikel 4.1 — Begreppet "tjänst" — Detaljhandel med varor — Kapitel III — Etableringsfrihet för tjänsteleverantörer — Tillämplighet i rent inhemska situationer — Artikel 15 — Krav som ska utvärderas — Geografisk begränsning — Detaljplan i vilken det föreskrivs ett förbud mot detaljhandel med icke-skrymmande varor i geografiska områden utanför stadskärnan — Skydd av stadsmiljön — Tillstånd avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/20/EG — Avgifter som är knutna till rätten att installera faciliteter för ett allmänt elektroniskt kommunikationsnät)

(2018/C 112/02)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV (C-31/16)

Motpart: X BV (C-360/15), Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16)

Domslut

- 1) Artikel 2.2 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden ska tolkas så, att den bestämmelsen inte är tillämplig på avgifter beträffande vilka betalningsskyldigheten är knuten till den rätt att installera kablar för ett allmänt elektroniskt kommunikationsnät som tillkommer företag som är behöriga att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.
- 2) Artikel 4.1 i direktiv 2006/123 ska tolkas så, att detaljhandel utgör en tjänst vid tillämpningen av detta direktiv.
- 3) Bestämmelserna i kapitel III i direktiv 2006/123 om tjänsteleverantörers etableringsfrihet ska tolkas så, att dessa bestämmelser även är tillämpliga på en situation som i alla relevanta avseenden är begränsad till en och samma medlemsstat.

- 4) Artikel 15.1 i direktiv 2006/123 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att det i en kommuns detaljplan föreskrivs ett förbud mot detaljhandel med icke-skrymmande varor i geografiska områden utanför kommunens stadskärna, under förutsättning att samtliga villkor som anges i artikel 15.3 i direktivet är uppfyllda, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 346, 19.10.2015
EUT C 136, 18.4.2016

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 1 februari 2018 – Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-261/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Artikel 101 FEUF — Prissättning — Internationella flygspeditionstjänster — Avtal om avgifter som påverkar tjänsternas slutpris)

(2018/C 112/03)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd (ombud: U. Denzel, C. von Köckritz och C. Klöppner, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: A. Dawes, H. Leupold och G. Meessen)

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd (Uxbridge (Förenade kungariket)), Kühne + Nagel Ltd (Shanghai (Kina)) och Kühne + Nagel Ltd (Hongkong (Kina)) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 251, 11.7.2016

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 1 februari 2018 – Schenker Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-263/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Prisfastställelse — Internationella flygspeditionstjänster — Prisöverenskommelse som påverkar det slutliga priset på tjänsterna)

(2018/C 112/04)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Schenker Ltd (ombud: F. Montag och M. Eisenbarth, Rechtsanwälte, F. Hoseinian, advokat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: A. Dawes, H. Leupold och G. Meessen)

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) Schenker Ltd ska ersätta sina rättegångskostnader och de kostnader som uppstått för Europeiska kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 243, 4.7.2016

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 1 februari 2018 – Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-264/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Artikel 101 FEUF — Prissättning — Internationella flygspeditionstjänster — Avtal om avgifter som har inverkat på det slutliga priset på tjänsterna)

(2018/C 112/05)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd (ombud: F. Montag och M. Eisenbarth, Rechtsanwälte, F. Hoseinian, advokat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: A. Dawes, H. Leupold och G. Meessen)

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd och Schenker International (H.K.) Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 243, 4.7.2016.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 1 februari 2018 – Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-271/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Prisfastställelse — Internationella flygspeditionstjänster — Prisöverenskommelse som påverkar det slutliga priset på tjänsterna)

(2018/C 112/06)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd (ombud: S. Mobley, A. Stratakis et A. Gamble, solicitors)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: V. Bottka, G. Meessen och P.J.O. Van Nuffel)

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

- 2) Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG och Panalpina China Ltd ska ersätta sina rättegångskostnader och de kostnader som uppstått för Europeiska kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 243, 4.7.2016.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 31 januari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Szczecinie – Polen) – Paweł Hofsoe mot LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG

(Mål C-106/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och verkställighet av domar på privaträttens område — Förordning (EU) nr 1215/2012 — Artiklarna 11.1 b och 13.2 — Behörighet vid försäkringstvister — Personkrets som omfattas av tillämpningsområdet — Begreppet skadelidande — Näringsidkare i försäkringsbranschen — Omfattas inte)

(2018/C 112/07)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande och klagande: Paweł Hofsoe

Svarande och motpart: LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG

Domslut

Artikel 13.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, jämförd med artikel 11.1 b i samma förordning, ska tolkas så, att den inte kan åberopas av en fysisk person vars verksamhet bland annat består i att driva in fordringar på ersättning från försäkringsgivare, varvid vederbörande grundar sig på ett avtal om fordringsöverlåtelse som ingåtts med en skadelidande i en trafikolycka för att vid en domstol i den skadelidandes medlemsstat väcka talan om civilrättsligt ansvar mot den skadevällandes försäkringsgivare, vilken har sitt säte i en annan medlemsstat än den där den skadelidande är bosatt.

⁽¹⁾ EUT C 202, 26.6.2017.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 3 november 2017 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

(Mål C-625/17)

(2018/C 112/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

Motpart: Finanzamt Feldkirch

Tolkningsfråga

Strider en bestämmelse som föreskriver att en skatt ska beräknas på grundval av kreditinstituts balansomslutning mot friheten att tillhandahålla tjänster enligt artikel 56 och följande artiklar FEUF och/eller den fria rörligheten för kapital och friheten att utföra betalningar enligt artikel 63 FEUF, om denna bestämmelse innebär att skatten ska erläggas av kreditinstitut med säte i Österrike för banktransaktioner med kunder i övriga EU, men däremot inte av kreditinstitut med säte i Österrike som utför sådana transaktioner i egenskap av en kreditinstitutskoncerns moderföretag genom ett kreditinstitut som ingår i koncernen och har sitt säte i ett annat EU-land, och vars balansomslutning till följd av koncerntillhörigheten ska konsolideras med balansomslutningen för det kreditinstitut som utgör moderföretag, eftersom skatten ska beräknas på grundval av den okonsoliderade (i koncernredovisningen ej medräknade) balansomslutningen?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht München (Tyskland) den 17 november 2017 – College Pension Plan of British Columbia mot Finanzamt München III

(Mål C-641/17)

(2018/C 112/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht München

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: College Pension Plan of British Columbia

Motpart: Finanzamt München III

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör den fria rörligheten för kapital enligt artikel 63.1 FEUF jämförd med artikel 65 FEUF hinder för en medlemsstats bestämmelser på grund av vilka en utländsk inrättning för tjänstepension, som till sina väsentliga strukturer kan jämföras med en tysk pensionsfond, inte undantas från skatt på kapitalavkastning på erhållen utdelning, medan motsvarande utdelning till inhemska pensionsfonder inte medför någon höjning eller medför en förhållandevis liten höjning av den källskatt på kapitalavkastning som ska betalas, eftersom de har möjlighet att i samband med beskattningsförfarandet minska sin skattepliktiga vinst genom att göra avdrag för avsättningar till pensionsutbetalningar och neutralisera den erlagda skatten på kapitalavkastning genom avdrag och återbetalning – om den bolagsskatt som ska betalas är lägre än det belopp som dras av?
- 2) Om den första frågan ska besvaras jakande: Är begränsningen av den fria rörligheten för kapital för tredjeländer genom 32 § stycke 1 led 2 i Körperschaftssteuergesetz (lagen om bolagsskatt) tillåten enligt artikel 63 FEUF jämförd med artikel 64.1 FEUF, eftersom den har samband med tillhandahållande av finansiella tjänster?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 20 november 2017 – Emirates Airlines – Direktion für Deutschland mot Aylin Wüst, Peter Wüst

(Mål C-645/17)

(2018/C 112/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Emirates Airlines – Direktion für Deutschland

Motparter: Aylin Wüst, Peter Wüst

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 5.3 i rådets förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾ av den 11 februari 2004 tolkas på så sätt att tillfällig stängning av en flygplats på grund av en olycka när ett flygplan landade utgör en extraordinär omständighet?

2) Om den första frågan ska besvaras jakande,

ska då artikel 5.3 i rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 tolkas på så sätt att tillfällig stängning av en flygplats utgör en extraordinär omständighet också när det olycksdrabbade flygplanet ingick i den flygplansflotta som tillhörde det lufttrafikföretag som gör en extraordinär omständighet gällande i samband med att en flygning blivit försenad till följd av att flygplatsen stängts?

3) Om den andra frågan ska besvaras jakande,

ska då artikel 5.3 i rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 tolkas på så sätt att ankomstförseningen på mer än 3 timmar, också om det olycksdrabbade flygplanet ingick i flygplansflottan som tillhörde det lufttrafikföretag som i samband med en försenad flygning till följd av att flygplatsen stängts gör en extraordinär omständighet gällande, "beror på" denna extraordinära omständighet?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91, EUT, L 46, 2004, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 21 november 2017 – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. mot Amazon EU Sàrl

(Mål C-649/17)

(2018/C 112/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Motpart: Amazon EU Sàrl

Tolkningsfrågor

Följande frågor hänskjuts för förhandsavgörande avseende tolkningen av artikel 6.1 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter ⁽¹⁾:

1. Kan medlemsstaterna anta en bestämmelse – såsom artikel 246a 1 § första stycket första meningen punkt 2 [Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch (lagen om införande av civilagen)] – i vilken näringsidkaren åläggs att [inte enbart där sådant finns, utan] alltid tillhandahålla sitt telefonnummer till konsumenten i samband med att distansavtal ingås och innan konsumenten har ingått avtalet?

2. Betyder lydelsen ”där sådan finns” [i den tyska språkversionen: ”gegebenenfalls”] i artikel 6.1 c i direktiv 2011/83/EU att en näringsidkare enbart behöver informera om företagets redan befintliga kommunikationsmedel och alltså inte är skyldig att skaffa en ny telefon- eller faxanslutning respektive ett nytt e-postkonto när denne beslutar att företaget även ska ingå distansavtal?

3. Om fråga 2 besvaras jakande:

Betyder lydelsen ”där sådan finns” i artikel 6.1 c i direktiv 2011/83/EU att detta enbart avser de kommunikationsmedel som redan finns i företaget och som näringsidkaren under alla omständigheter använder i sin kontakt med konsumenterna i samband med att distansavtal ingås eller avser det även sådana kommunikationsmedel som finns i företaget och som näringsidkaren hittills enbart har använt för andra syften, till exempel för kommunikation med affärskontakter eller myndigheter?

4. Är den uppräkningslista över kommunikationsmedlen telefon, fax och e-post som görs i artikel 6.1 c i direktiv 2011/83/EU uttömmande eller får näringsidkaren även använda andra kommunikationsmedel som inte anges där – till exempel en internet chatt eller ett telefonåteruppringningssystem – under förutsättning att dessa säkerställer snabb kontakt och effektiv kommunikation?

5. Är det avgörande att informationen ges snabbt och effektivt vid tillämpningen av öppenhetskravet i artikel 6.1 c i direktiv 2011/83/EU, där det fastställs att näringsidkaren ska informera om de kommunikationsmedel som anges i artikel 6.1 c i direktiv 2011/83/EU på ett klart och begripligt sätt?

⁽¹⁾ EUT L 304, 2011, s. 64.

Överklagande ingett den 27 november 2017 av AlzChem AG av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 7 september 2017 i mål T-451/15, AlzChem AG mot kommissionen

(Mål C-666/17 P)

(2018/C 112/12)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: AlzChem AG (ombud: A. Borsos, avocat, J. A. Guerrero Pérez, abogado)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- fastställa att överklagandet kan tas upp till sakprövning och bifalla det,
- upphäva domen,
- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

- 1) Första grunden: Felaktig rättstillämpning och uppenbart felaktig bedömning vad avser tillämpningen av en allmän presumtion i fråga om undantaget för skyddet av syftet med EU:s undersökningar.
 - Kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av de allmänna presumtionerna i fråga om tillämpningen av undantag för begäranden om tillgång till specifika och identifierade befintliga handlingar,
 - Kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vad avser skyddet av syftet med EU:s undersökningar i fråga om begäranden om tillgång till specifika och identifierade befintliga handlingar,
 - kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och uppenbart felaktig bedömning vid bedömningen av det övervägande allmänintresset av att säkerställa en effektiv rättslig prövning (artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna), och
 - kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vad avser tillämpningen av den grundläggande rätten till tillgång till handlingar (artikel 42 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna).
- 2) Andra grunden: Bristfällig motivering med avseende på beslutet att neka tillgång till en icke-konfidentiell version av handlingarna vid tillgång på plats till dessa.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 30 november 2017 –
Planet49 GmbH mot Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände –
Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.**

(Mål C-673/17)

(2018/C 112/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Planet49 GmbH

Motpart: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Tolkningsfrågor

- 1) a) Är det fråga om giltigt samtycke i den mening som avses i artiklarna 5.3 och 2 f i direktiv 2002/58/EG ⁽¹⁾ jämförda med artikel 2 h i direktiv 95/46/EG ⁽²⁾ när lagring av information eller tillgång till information som redan är lagrad i användarens terminalutrustning tillåts genom en på förhand ibockad ruta som användaren måste avmarkera för att vägra samtycke?
- b) Gör det, när artiklarna 5.3 och 2 f i direktiv 2002/58/EG jämförda med artikel 2 h i direktiv 95/46/EG tillämpas, skillnad om den lagrade eller hämtade informationen utgör personuppgifter?
- c) Föreligger giltigt samtycke i den mening som avses i artikel 6.1 a i förordning (EU) 2016/679 ⁽³⁾ under de omständigheter som nämns i tolkningsfråga 1 a?

- 2) Vilken information ska tjänsteleverantören lämna inom ramen för den klara och fullständiga information som ska lämnas enligt artikel 5.3 i direktiv 2002/58/EG? Ingår i denna information även kakornas funktionstid och frågan huruvida tredje part ska få tillgång till kakorna?

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation), EGT L 201, 2002, s. 37.
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, EGT L 281, 1995, s. 31.
- ⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), EUT L 119, 2016, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 6 december 2017 –
slewo // schlafen leben wohnen GmbH mot Sascha Ledowski**

(Mål C-681/17)

(2018/C 112/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: slewo // schlafen leben wohnen GmbH

Motpart: Sascha Ledowski

Tolkningsfrågor

Följande frågor hänskjuts med stöd av artikel 267 FEUF till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande avseende tolkningen av artikel 16 e liksom i förekommande fall artikel 6.1 k i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG ⁽¹⁾ (nedan kallat direktivet om konsumenträttigheter):

- 1) Ska artikel 16 e i direktivet om konsumenträttigheter tolkas på så sätt att de varor som omnämns i bestämmelsen, vilka av hälsoskydds- eller hygienskal inte lämpligen kan returneras, även avser varor (som exempelvis madrasser) som visserligen kan komma i direkt kontakt med människokroppen vid normal användning men som näringsidkaren kan återställa i sådant skick att de kan säljas på nytt genom att vidta lämpliga (rengörings-)åtgärder?
- 2) För det fall att den första tolkningsfrågan ska besvaras jakande:
- a) Vilka förutsättningar måste en varas förpackning uppfylla för att det ska vara fråga om en försluten vara i den mening som avses i artikel 16 e i direktivet om konsumenträttigheter?
- och
- b) Ska informationen som näringsidkaren är skyldig att ge till konsumenten innan denne blir bunden av avtalet enligt artikel 6.1 k i direktivet om konsumenträttigheter innehålla en specifik hänvisning till köpeobjektet (här: madrass) och dess försegling med information om att konsumenten förlorar sin ångerrätt om förseglingen avlägsnas?

⁽¹⁾ EUT L 304, 2011, s. 64.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 6 december 2017 – ExxonMobil Production Deutschland GmbH mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-682/17)

(2018/C 112/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfrågor

1) Ska en anläggning som tillverkar en produkt vars tillverkning (här: produktion av svavel) inte hör till de verksamheter som anges i bilaga I till direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾ (nedan kallat direktivet om utsläppsrätter) och i vilken även verksamheten "Förbränning av bränsle i anläggningar med en sammanlagd tillförd effekt på mer än 20 MW" – som omfattas av handeln med utsläppsrätter enligt bilaga I till nämnda direktiv – bedrivs samtidigt, anses vara en elproducent i den mening som avses i artikel 3 u i direktiv 2003/87/EG, om det finns en hjälpinstallation som hör till denna anläggning där även el för anläggningen produceras och en (liten) del av denna el levereras till det allmänna elnätet mot ersättning?

2) För det fall att den första tolkningsfrågan besvaras jakande:

Om en anläggning som avses i fråga 1 är elproducent i den mening som avses i artikel 3 u i direktiv 2003/87/EG, kan denna anläggning tilldelas utsläppsrätter för värme enligt kommissionens beslut 2011/278/EU ⁽²⁾, även om värmen uppfyller förutsättningarna enligt artikel 3 c i beslut 2011/278/EU, men den inte omfattas av de kategorier som anges i artikel 10a.1 tredje stycket, 10a.3 och 10a.4 i direktivet om utsläppsrätter, nämligen värme från förbränning av restgaser för produktion av el, fjärrvärme och högeffektiv kraftvärme?

3) För det fall att tilldelning kan komma i fråga för värmen som produceras i klagandens anläggning mot bakgrund av svaren på de första två tolkningsfrågorna:

Är den koldioxid som frisätts i atmosfären i samband med bearbetning av naturgas (i form av surgas) genom den så kallade Claus-processen, där koldioxid som ingår i naturgasen avskiljs från gasblandningen, att anse som sådana utsläpp enligt artikel 3 h första meningen i kommissionens beslut 2011/278/EU som härrör från processen som anges i artikel 3 h punkt v?

a) Kan koldioxidutsläpp i den mening som avses i artikel 3 h första meningen i kommissionens beslut 2011/278/EU "härröra" från en verksamhet, i vilken ingående koldioxid som är en del av råmaterialet avskiljs från gasblandningen och frisätts i atmosfären, utan att ytterligare koldioxid utöver detta uppstår genom processen, eller är det en tvingande förutsättning enligt denna bestämmelse att koldioxiden som frisätts i atmosfären uppstår först som ett resultat av processen?

b) "Används" ett råmaterial som innehåller kol i den mening som avses i artikel 3 h punkt v i kommissionens beslut 2011/278/EU, om den naturligt förekommande naturgasen används för svaveltillverkning i Claus-processen och ingående koldioxid i naturgasen frisätts i atmosfären, utan att den ingående koldioxiden i naturgasen deltar i den kemiska reaktionen som sker under processen, eller innebär begreppet användning att det är en tvingande förutsättning att kolet deltar i den kemiska reaktionen, eller är nödvändigt för reaktionen?

- 4) För det fall att den tredje tolkningsfrågan besvaras jakande: Enligt vilket riktmarke sker tilldelningen av gratis utsläppsrätter om en anläggning som omfattas av handeln med utsläppsrätter både uppfyller förutsättningarna för att utgöra en delanläggning med värmeriktmarke och förutsättningarna för att utgöra en delanläggning med processutsläpp? Har ett tilldelningsanspråk med värmeriktmarke företräde framför ett tilldelningsanspråk för processutsläpp, eller har tilldelningsanspråket för processutsläpp företräde framför värmeriktmarke och bränsleriktmarke på grund av att det bygger på en specialbestämmelse?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 2003, s. 32).

⁽²⁾ 2011/278/EU: Kommissionens beslut av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 130, 2011, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 8 december 2017 –
Bayer Pharma AG mot Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország
Gyógyszerkereskedelmi Kft.**

(Mål C-688/17)

(2018/C 112/16)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i det nationella målet

Kärande: Bayer Pharma AG

Svarande: Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt. och Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska uttrycket ”betala lämplig ersättning” i artikel 9.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter, tolkas så att det är medlemsstaterna ⁽¹⁾ som ska fastställa de materiella rättsregler avseende parternas ansvar samt ersättningens belopp och form med stöd av vilka medlemsstaternas domstolar kan förplikta käranden att betala ersättning till svaranden för skada orsakad av vissa åtgärder för det fall domstolen senare har beslutat att dessa åtgärder ska upphöra att gälla, dessa åtgärder i ett senare skede har upphört på grund av en handling eller underlåtenhet från kärandens sida eller domstolen i efterhand konstaterar att det inte förelåg något intrång eller hot om intrång i en immateriell rättighet?
- 2) Om den första tolkningsfrågan ska besvaras jakande, utgör då artikel 9.7 i nämnda direktiv hinder för en nationell lagstiftning som innebär att den ersättning som avses i denna direktivsbestämmelse ska fastställas med tillämpning av medlemsstatens allmänna regler om civilrättsligt ansvar och skadestånd, enligt vilka en domstol är förhindrad att förplikta käranden att utge ersättning för skada som har orsakats av en interimistisk åtgärd som senare visar sig sakna grund till följd av patentets ogiltighet, om skadan har uppkommit på grund av att svaranden inte har agerat såsom man kan vänta sig i den situation som det handlar om eller om svaranden av samma skäl själv har orsakat skadan, förutsatt att käranden genom ansökan om den interimistiska åtgärden agerade såsom man i allmänhet kan vänta sig i en sådan situation?

⁽¹⁾ EUT L 157, 2004, s. 45.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 8 december 2017 – ÖKO-Test Verlag GmbH mot Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

(Mål C-690/17)

(2018/C 112/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i det nationella målet

Klagande: ÖKO-Test Verlag GmbH

Motpart: Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

Tolkningsfrågor

1. Utgör det en otillåten användning av ett varumärke i den mening som avses i artikel 9.1 andra meningen b i förordningen om gemenskapsvarumärken ⁽¹⁾/förordningen ⁽²⁾ om EU-varumärken eller artikel 5.1 andra meningen a i varumärkesdirektivet ⁽³⁾ om

- varumärket är anbringat på en vara för vilken varumärket inte är skyddat,
- anbringande av varumärket av en tredje man av omsättningskretsen uppfattas som en så kallat testmärkning (Testsiegel), det vill säga i den bemärkelsen att varan har tillverkats och saluförts av en tredje man som inte står under varumärkesinnehavarens kontroll, men att varumärkesinnehavaren emellertid har testat vissa egenskaper hos denna vara och på grundval av detta gjort en bedömning av den med ett visst resultat som anges i testmärkningen, och
- varumärket bland annat är registrerat för ”konsumentinformation och rådgivning som hänför sig till utbudet av varor och tjänster, särskilt genom användning av test- och provresultat samt genom kvalitetsbedömningar”?

2. Om domstolen besvarar den första frågan nekande:

Utgör det ett intrång i den mening som avses i artikel 9.1 andra meningen c i förordningen om gemenskapsvarumärken och artikel 5.2 i varumärkesdirektivet om

- varumärket endast är känt som testmärkning – såsom beskrivs i punkt 1 –, och
- varumärket används som testmärkning av tredje man?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009, av den 26 februari 2009, om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, 2009, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 2017, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, 8.11.2008, s. 25).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 11 december 2017 – PORR Építési Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-691/17)

(2018/C 112/18)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i det nationella målet

Sökande: PORR Építési Kft.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

- 1) Ska bestämmelserna i direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾, i synnerhet principerna om proportionalitet, skatteneutralitet och effektivitet, tolkas så att de utgör hinder för en praxis vid den nationella skattemyndigheten enligt vilken den rätt till avdrag som får utövas på grundval av en mervärdesskattefaktura som utfärdats i enlighet med det ordinarie mervärdesskattesystemet nekas när skatten fastställs, utan att det föreligger skattebedrägeri, på grund av att myndigheten anser att det riktiga skulle ha varit att utfärda en faktura rörande transaktionen i enlighet med systemet med omvänd skattskyldighet, när myndigheten före det att avdragsrätten nekas
 - inte prövar om fakturautfärdaren kan återbetala det felaktigt inbetalda mervärdesskattebeloppet till fakturamottagaren och
 - inte prövar om fakturautfärdaren enligt lag (den nationella lagstiftningen) får rätta fakturan för att på så sätt kunna få den felaktigt inbetalda skatten återbetald från skattemyndigheten?
- 2) Ska bestämmelserna i direktiv 2006/112/EG, i synnerhet principerna om proportionalitet, skatteneutralitet och effektivitet, tolkas så att de utgör hinder för en praxis vid den nationella skattemyndigheten enligt vilken den rätt till avdrag som får utövas på grundval av en mervärdesskattefaktura som utfärdats i enlighet med det ordinarie mervärdesskattesystemet nekas, när skatten fastställs, på grund av att myndigheten anser att det riktiga skulle ha varit att utfärda en faktura rörande transaktionen i enlighet med systemet med omvänd betalningsskyldighet, och enligt vilken skattemyndigheten, när skatten fastställs, inte beslutar att den felaktigt inbetalda skatten ska betalas tillbaka till fakturamottagaren, trots att fakturautfärdaren har betalat in mervärdesskattebeloppet på fakturorna till skattemyndigheten?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 11 december 2017 –
Telecom Italia SpA mot Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per
l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)**

(Mål C-697/17)

(2018/C 112/19)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Telecom Italia SpA

Motpart: Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)

Tolkningsfrågor

Ska artikel 28.2 första meningen i direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾ tolkas så, att det föreskrivs att de ekonomiska aktörer som har valts ut att lämna anbud inom ramen för ett selektivt förfarande ska vara fullständigt identiska i rättsligt och ekonomiskt hänseende med de som lämnar anbud, och ska nämnda bestämmelse i synnerhet tolkas så, att den utgör hinder för att de holdingbolag som är moderbolag till två förkvalificerade aktörer ingår ett avtal vid en tidpunkt som ligger mellan förkvalificeringen och anbudsgivningen varvid: a) nämnda avtal avser och resulterar (bland annat) i genomförande av en fusion varigenom ett av de förkvalificerade företagen förvärvas av ett av de övriga (en sammanslagning som för övrigt har godkänts av Europeiska kommissionen); b) fusionens verkningar visar sig efter det att det övertagande bolaget har lämnat in sitt anbud (vilket innebär att det övertagande bolagets sammansättning vid tidpunkten för anbudsgivningen inte var förändrad jämfört med den som gällde vid tidpunkten för förkvalificeringen); c) det företag som senare överläts (vars sammansättning inte var förändrad vid tidsfristen för anbudsgivningen) under alla omständigheter har funnit det lämpligt att inte delta i det selektiva förfarandet, troligen som ett led i genomförandet av den plan som holdingbolagen upprättade när de ingick avtalet?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 2014, s. 65).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 14 december 2017 – Unareti SpA mot Ministero dello Sviluppo Economico m.fl.

(Mål C-702/17)

(2018/C 112/20)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Unareti SpA

Motparter: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per gli Affari Regionali, Autorità Garante per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico – Sede di Milano, Presidenza del Consiglio dei Ministri – Conferenza Stato Regioni ed Unificata, Ministero per gli affari regionali, Dipartimento per gli affari regionali e le autonomie, Conferenza Unificata Stato Regioni e Enti Locali

Tolkningsfråga

EU-domstolen ombes i synnerhet att slå fast huruvida ifrågavarande principer och bestämmelser utgör hinder för ett nationellt regelverk såsom det ovan beskrivna enligt vilket kriterier för fastställande av den ersättning som ska utbetalas till tidigare koncessionsinnehavare ska tillämpas med retroaktiv verkan, vilket innebär att denna tillämpning inverkar på etablerade avtalsförhållanden, eller huruvida ifrågavarande tillämpning – även mot bakgrund av proportionalitetsprincipen – kan motiveras med kravet att skydda andra allmänna intressen av unionsrättslig betydelse som har anknytning till behovet att åstadkomma ett ökat skydd av den fria konkurrensen på referensmarknaden i kombination med ett ökat skydd av tjänstens användare, vilka indirekt kan påverkas av följderna av en eventuell höjning av den ersättning som ska utbetalas till tidigare koncessionsinnehavare.

Överklagande ingett den 18 december 2017 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 10 oktober 2017 i mål T-435/15, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-709/17 P)

(2018/C 112/21)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: J.-F. Brakeland, A. Demeneix, M. França)

Övriga parter i målet: Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, European Bicycle Manufacturers Association

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 10 oktober 2017 i mål T-435/15, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd mot Europeiska kommissionen, ogilla yrkandet i första instans och förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna,
- eller, i andra hand,
- återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning och låta beslutet om rättegångskostnader för förfarandet i första instans och för överklagandet anstå.

Grunder och huvudargument

Överklagandet gäller den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 10 oktober 2017 i mål T-435/15. I denna dom ogiltigförklarade tribunalen kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/776 av den 18 maj 2015 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom rådets förordning (EU) nr 502/2013 om import av cyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av cyklar som avsänts från Kambodja, Pakistan och Filippinerna, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Kambodja, Pakistan eller Filippinerna eller inte, i den del förordningen avser Kolachi Raj.

Till stöd för sitt överklagande har kommissionen anfört en enda grund.

Kommissionen anser att tribunalen misstolkat artikel 13.2 b i förordning nr 1225/2009. För det första har tribunalen i den överklagade domen använt ursprungsregler vid tillämpningen av artikel 13 i förordning nr 1225/2009 och vid tolkningen av termen ”från” i artikel 13.2 b i denna förordning. För det andra har tribunalen felaktigt begränsat den typ av bevis som kommissionen har rätt att använda för att konstatera att delar kommer från ett land som omfattas av antidumpningsåtgärder. Kommissionen anser att tribunalens tolkning inte är förenlig med lydelsen i artikel 13 i den nämnda förordningen, det sammanhang i vilken förordningen ingår eller dess syfte. Tribunalens tolkning strider dessutom mot EU-domstolens praxis avseende åtgärder mot kringgående.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 18 december 2017 – CCC – Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa mot Comune di Tarvisio

(Mål C-710/17)

(2018/C 112/22)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: CCC – Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

Motpart: Comune di Tarvisio

Tolkningsfråga

Är en sådan bestämmelse som artikel 53.3 i lagstiftningsdekret nr 163 av den 16 april 2006, vilken tillåter att ett företag deltar i upphandlingen tillsammans med en "angiven" projektledare som i sin tur inte utgör en anbudsgivare och som därför inte kan använda sig av institutet återopande av andra enheters kapacitet, förenlig med artikel 48 i direktiv 2004/18/EG ⁽¹⁾ av den 31 mars 2004?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och Rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Italien) den 20 december 2017 – EN.SA. Srl mot Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

(Mål C-712/17)

(2018/C 112/23)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: EN.SA. Srl

Motpart: Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

Tolkningsfrågor

Är den nationella lagstiftningen, såsom den som följer av tillämpningen av artiklarna 19 (Avdrag) och 21.7 (Fakturerings av transaktioner) i presidentdekret nr 633 av den 26 oktober 1972 samt artikel 6.6 i lagstiftningsdekret nr 471 av den 18 december 1997 (Åsidosättande av skyldigheter att dokumentera, registrera och kartlägga transaktioner) med avseende på transaktioner som betraktas vara obefintliga, inte har medfört någon förlust för statskassan och inte har gett den skattskyldige någon skattemässig fördel, i överensstämmelse med de unionsrättsliga principer om mervärdesskatt som har fastställts i praxis från Europeiska unionens domstol, om det beaktas att samtidig tillämpning av nämnda nationella bestämmelser innebär

- a) en upprepad och konstant nekad rätt för förvärvaren att göra avdrag för skatt som har erlagts på varje bestridd transaktion som gäller samma skattskyldiga person och samma skatteunderlag,
 - b) att skatten och överlåtarens betalning av denna (jämför avsaknad av möjlighet att få återbetalt den skatt som inte skulle erläggas) tillämpas för motsvarande spegelvända försäljningstransaktioner som på liknande sätt betraktas som obefintliga,
 - c) att en sanktion motsvarande skattebeloppet påförs avseende förvärv för vilka avdrag inte medges?
-

Talan väckt den 21 december 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen**(Mål C-715/17)**

(2018/C 112/24)

*Rättegångsspråk: polska***Parter***Sökande:* Europeiska kommissionen (ombud: A. Stobiecka-Kuik och G. Wils)*Svarande:* Republiken Polen**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Polen från den 16 mars 2016 har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5.2 i rådets beslut (EU) 2015/1523 och artikel 5.2 i rådets beslut (EU) 2015/1601, och följaktligen andra skyldigheter rörande omplacering som föreskrivs i artikel 5.4–5.11 i de båda ovannämnda rådsbesluten, genom att inte regelbundet, och minst var tredje månad, ange ett lämpligt antal sökande som snabbt kan omplaceras till dess territorium, och
- förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det tillfälliga systemet för omplacering i nödsituationer inrättades genom två rådsbeslut som antogs i september 2015, nämligen rådets beslut (EU) 2015/1523 ⁽¹⁾ och rådets beslut (EU) 2015/1601 ⁽²⁾, på grundval av vilka medlemsstaterna förpliktades att från Italien och Grekland omplacera personer i behov av internationellt skydd.

Rådsbesluten ålägger medlemsstaterna skyldigheten att erbjuda platser enligt omlokiseringsbehovet, var tredje månad, i syfte att genomföra ett effektivt omplaceringsförfarande på ett ordnat sätt. Trots att nästan alla andra medlemsstater vidtagit åtgärder för att fullgöra dessa skyldigheter i samband med omplacering har Polen inte genomfört någon omplacering och sedan december 2015 inte erbjudit någon tillgänglig plats för omplacering.

Den 16 juni 2017 inledde kommissionen ett fördragsbrottsförfarande avseende Polen.

Efter att ha bedömt denna medlemsstats svar som otillfredsställande beslutade kommissionen att inleda nästa steg i fördragsbrottsförfarandet och översände ett motiverat yttrande till Republiken Polen den 26 juli 2017.

Efter att ha bedömt att svaret på det motiverade yttrandet också var otillfredsställande beslutade Europeiska kommissionen att väcka talan mot Republiken Polen vid Europeiska unionens domstol angående Republiken Polens underlåtenhet att uppfylla sina rättsliga skyldigheter rörande omplacering.

⁽¹⁾ Rådets beslut (EU) 2015/1523 av den 14 september 2015 om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland (EUT L 239, s. 146).

⁽²⁾ Rådets beslut (EU) 2015/1601 av den 22 september 2015 om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland (EUT L 248, s. 80).

Talan väckt den 22 december 2017 – Europeiska kommissionen mot Ungern**(Mål C-718/17)**

(2018/C 112/25)

Rättegångsspråk: *ungerska***Parter**

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Tokár och G. Wils)

Svarande: Ungern

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Ungern har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets beslut (EU) 2015/1601 och därmed övriga omplaceringsskyldigheter enligt artikel 5.4–5.11 i det beslutet, genom att inte med jämna mellanrum och minst var tredje månad ange hur många sökande som snabbt kan omplaceras på dess territorium, och
- förplikta Ungern att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom två beslut som antogs i september 2015, beslut (EU) 2015/1523 ⁽¹⁾ och beslut (EU) 2015/1601, ⁽²⁾ inrättade rådet ett tillfälligt och brådskande program för omplacering. Inom ramen för detta program åtog sig medlemsstaterna att omplacera personer som har behov av internationellt skydd från Italien och Grekland.

Enligt rådets beslut är medlemsstaterna skyldiga att var tredje månad erbjuda platser åt sökande som kan omplaceras och att således säkerställa en snabb och ordnad omplacering. Medan nästan alla medlemsstater har omplacerat sökande och uppfyllt sina skyldigheter på detta område, har Ungern inte vidtagit några åtgärder sedan omplaceringsprogrammet infördes.

Kommissionen inledde den 16 juni 2017 ett fördragsbrottsförfarande mot Ungern med anledning av rådets beslut (EU) 2015/1601.

Eftersom kommissionen ansåg att Ungerns svar inte var tillfredställande gick den vidare till nästa steg i fördragsbrottsförfarandet och skickade den 26 juli 2017 ett motiverat yttrande till Ungern.

Eftersom kommissionen ansåg att Ungerns svar inte var tillfredställande beslutade den att väcka talan vid domstolen för att få fastställt att Ungern har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter i fråga om omplacering.

⁽¹⁾ Rådets beslut (EU) 2015/1523 av den 14 september 2015 om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland (EUT L 239, 2015, s. 146).

⁽²⁾ Rådets beslut (EU) 2015/1601 av den 22 september 2015 om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland (EUT L 248, 2015, s. 80).

Talan väckt den 22 december 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Tjeckien**(Mål C-719/17)**

(2018/C 112/26)

Rättegångsspråk: *tjeckiska***Parter**

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: Z. Malůšková och G. Wils)

Svarande: Republiken Tjeckien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Tjeckien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5.2 i rådets beslut (EU) 2015/1523 ⁽¹⁾ av den 14 september 2015 om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland, och enligt artikel 5.2 i rådets beslut (EU) 2015/1601 ⁽²⁾ av den 22 september 2015 om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland, samt sina övriga skyldigheter avseende omplacering enligt artikel 5.4–5.11 i de två ovannämnda besluten genom att inte regelbundet, och minst var tredje månad, ange det rimliga antal sökande som snabbt kan omplaceras på deras territorium, samt
- förplikta Republiken Tjeckien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I september 2015 antog rådet ett preliminärt program för nödomplacering i form av två beslut, närmare bestämt beslut (EU) 2015/1523 och beslut (EU) 2015/1601, enligt vilka medlemsstaterna åtar sig att från Italien och Grekland omplacera personer som har ett klart behov av internationellt skydd.

I ovannämnda beslut åläggs medlemsstaterna en skyldighet att var tredje månad ange hur många platser som finns tillgängliga för omplacering, i syfte att säkerställa ett snabbt och välordnat förfarande för omplacering. Nästan samtliga medlemsstater har bidragit till omplaceringar och uppfyllt sina åtaganden på området, men Republiken Tjeckien har sedan augusti 2016 inte genomfört någon omplacering och Republiken Tjeckien har sedan mer än ett år tillbaka inte ens angett några nya platser.

Den 15 juni 2017 inledde kommissionen ett fördragsbrottsförfarande mot Republiken Tjeckien.

Kommissionen var inte tillfredsställd med denna medlemsstats svar, varför den beslutade att gå vidare till näst steg i fördragsbrottsförfarandet genom att anta ett motiverat yttrande den 26 juli 2017.

Kommissionen var inte tillfredsställd med Republiken Tjeckiens svar på det motiverade yttrandet, varför den har beslutat att väcka talan vid Europeiska unionens domstol om fördragsbrott vad avser Republiken Tjeckiens åsidosättande av sina skyldigheter avseende omplaceringar.

⁽¹⁾ EUT L 239, s. 146.

⁽²⁾ EUT L 248, s. 80.

Överklagande ingett den 24 december 2017 av europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 13 oktober 2017 i mål T-572/16, Brouillard mot kommissionen

(Mål C-728/17 P)

(2018/C 112/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Mihaylova, G. Gattinara)

Övrig part i målet: Alain Laurent Brouillard

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 13 oktober 2017, Brouillard/kommissionen (T 572/16),
- ogilla talan i första instans,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna för båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Den första grunden rör felaktig rättstillämpning och missuppfattning av de faktiska omständigheterna. Denna grund består av tre delar och avser punkterna 36, 39, 43–56, 62 och 63 i den överklagade domen.

I den första delgrunden har kommissionen hävdade att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av meddelandet om uttagningsprov. I punkterna 36, 45 och 47–56 i den överklagade domen fann tribunalen felaktigt dels att ordet "fullständig", som används i uttrycket "fullständig juridisk utbildning" i meddelandet om uttagningsprov inte hänvisar till innehållet i den erforderliga examen, dels att ordet "motsvarande", som ingår i meningen "en examen motsvarande minst magisterexamen" inte hänvisar till examen utan till utbildningen. Kommissionen anser härvidlag att en kontextuell och teleologisk tolkning inte på något sätt stöder tribunalens slutsatser, eftersom en tolkning av villkoren för deltagande i uttagningsprov ska göras mot bakgrund av beskrivningen av de uppgifter som tjänsterna avser, vilka enligt bilaga I till meddelandet om uttagningsprov bestod i översättningsuppgifter att utföras av "högt kvalificerade jurister".

I den andra delgrunden har kommissionen gjort gällande en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 5.3 c i tjänsteföreskrifterna i punkterna 46–49 och 52–53 i den överklagade domen. Kommissionen anser att denna bestämmelse i tjänsteföreskrifterna inte har någon betydelse för rekryteringsförfaranden och framförallt inte hindrar att en myndighet, vid utformningen av innehållet i ett meddelande om uttagningsprov, föreskriver strängare villkor för deltagande än de kriterier som föreskrivs i denna bestämmelse. Tvärtom vad tribunalen har fastställt kan ett meddelande om uttagningsprov inte tolkas mot bakgrund av denna bestämmelse i tjänsteföreskrifterna.

I den tredje delgrunden har kommissionen gjort gällande en missuppfattning av innehållet i den yrkesmässigt inriktade magisterexamen från universitetet i Poitiers och sökandens ansökningshandling i första instans. Kommissionen anser att det framgår av dessa två handlingar att sökanden inte hade ett examensbevis utvisande en magisterexamen 2 i juridik efter avslutade fem års studier, såsom krävdes enligt meddelandet om uttagningsprov. Tribunalens slutsatser i punkterna 39 och 43–44 och 52–54 i den överklagade domen är således felaktiga.

Den andra grunden avser en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av reglerna för avgränsning av uttagningskommitténs befogenheter vid kontroll av att sökanden har en examen. Den andra grunden, som avser punkterna 37, 52 och 54–56 i den överklagade domen, syftar till att ifrågasätta tribunalens resonemang om att uttagningskommittén borde ha godtagit sökandes examen i första instans enbart på grundval av nationella bestämmelser om utfärdande av examensbeviset.

Den tredje grunden, som avser punkterna 39, 44, 47–48, 52 och 57–61 i den överklagade domen, avser åsidosättande av motiveringsskyldigheten, eftersom tribunalen inte i tillräcklig utsträckning har angett de delar av akten på grundval av vilka sökanden i första instans ansågs inneha ett examensbevis som innebar att han uppfyllde det villkor som uppställdes i meddelandet om uttagningsprov. Dessutom motsäger tribunalen sig själv genom att samtidigt som den bekräftade att den avslutade juridiska utbildningen och examen från en fullständig universitetsutbildning var två olika slutsatser, konstaterade att det förelåg en examen, utan att ange vilka omständigheter som skulle läggas till grund för slutsatsen att det förelåg en fullständig juridisk utbildning. Slutligen lämnade inte tribunalen en tillräcklig förklaring till varför den i dom i mål T-420/13, som vunnit laga kraft, inte godtog sökandens examensbevis i ett förfarande för tilldelning av ett kontrakt avseende översättningstjänster som "frilansare" för EG-domstolen, trots att samma examensbevis i detta fall berättigade samma sökande att kunna anställas på en fast tjänst som jurist-lingvist vid domstolens översättningstjänst.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Okrazhen sad Blagoevgrad (Bulgarien) den 16 januari 2018 – Bryan Andrew Ker mot Pavlo Postnov, Natalia Postnova

(Mål C-25/18)

(2018/C 112/28)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Okrazhen sad Blagoevgrad

Parter i det nationella målet

Klagande: Bryan Andrew Ker

Motparter: Pavlo Postnov, Natalia Postnova

Tolkningsfrågor

1. Utgör beslut som antas av samfälligheter bestående av ej angivna personer som uppkommit i kraft av lag på grund av särskilt innehav av en rättighet och som antas med majoritet bland medlemmarna, men är bindande för alla, också för dem som inte har röstat, underlag för en "avtalsförpliktelse" när det gäller att fastställa internationell behörighet enligt artikel 7.1 a i förordning (EU) nr 1215/2012 ⁽¹⁾?
2. Om den första frågan besvaras nekande: Ska reglerna om fastställelse av tillämplig lagstiftning vid avtalsförhållanden i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 ⁽²⁾ av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I-förordningen) tillämpas på sådana beslut?
3. Om den första och den andra frågan besvaras nekande: Ska bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 ⁽³⁾ av den 11 juli 2007 om utomobligatoriska förpliktelser (Rom II-förordningen) tillämpas på sådana beslut, och vilket av de underlag för utomobligatoriska förpliktelser som nämns i förordningen är relevant i det aktuella fallet?
4. Om den första eller den andra frågan besvaras jakande: Ska beslut från samfälligheter bestående av ej angivna personer som avser kostnader för underhåll av en byggnad anses utgöra tjänsteavtal i den mening som avses i artikel 4.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I-förordningen) eller avtal om sakrätt eller hyra i den mening som avses i artikel 4.1 c i denna förordning?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 2012, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 2008, s. 6).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) (EUT L 199, 2007, s. 40).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour du travail de Liège (Belgien) den 18 januari 2018 –
V mot Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL**

(Mål C-33/18)

(2018/C 112/29)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour du travail de Liège

Parter i det nationella målet

Klagande: V

Motpart: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 87.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen ⁽¹⁾ tolkas så, att för att en person – som före den 1 maj 2010 började utöva verksamhet som anställd i Storhertigdömet Luxemburg och som egenföretagare i Belgien – ska omfattas av den lagstiftning som är tillämplig i enlighet med förordning 883/2004 måste vederbörande uttryckligen ansöka härom, även om personen inte omfattades av belgisk lagstiftning före den 1 maj 2010 och belgisk lagstiftning om social trygghet för egenföretagare endast tillämpats retroaktivt med avseende på vederbörande, sedan fristen på tre månader som började löpa den 1 maj 2010 löpt ut?
- 2) För det fall att den första frågan ska besvaras jakande: medför en sådan ansökan som avses i artikel 87.8 i förordning 883/2004, vilken lämnats in under sådana omständigheter som de som beskrivits ovan, att lagstiftningen i den medlemsstat som är behörig enligt förordning 883/2004 ska tillämpas med retroaktiv verkan från och med den 1 maj 2010?

⁽¹⁾ EUT L 166, 2004 s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 19 januari 2018 –
Vueling Airlines SA mot Jean-Luc Poignant**

(Mål C-37/18)

(2018/C 112/30)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i det nationella målet

Klagande: Vueling Airlines SA

Motpart: Jean-Luc Poignant

Tolkningsfrågor

- 1) Ska den tolkning som EU-domstolen gjort i sin dom av den 27 april 2017, A-Rosa Flussschiff (C-620/15, EU: C:2017:309), [utelämnas] av artikel 14.2 a i förordning nr 1408/71 ⁽¹⁾ i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 ⁽²⁾, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 647/2005 av den 13 april 2005 ⁽³⁾, tillämpas på en tvist rörande brottet odeklarerat arbete, där E 101-intygen har utfärdats i enlighet med artikel 14.1 a i tillämpning av artikel 11.1 i rådets förordning 574/72/EG av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽⁴⁾ medan den berörda situationen hör hemma under artikel 14.2 a i för anställda som utövar sin verksamhet inom den medlemsstats territorium där de är medborgare och där ett flygbolag etablerat i en annan medlemsstat har en filial, och blotta genomläsningen av ett E 101-intyg på vilket en flygplats anges som verksamhetsort för en anställd och ett flygbolag som arbetsgivare kan leda till slutsatsen att detta har erhållits genom bedrägligt förfarande?

- 2) Ska, om så är fallet, principen om unionsrättens företräde tolkas på så sätt att denna princip hindrar en nationell domstol från att, med tillämpning av sin nationella lagstiftning, i kraft av brottmåls företräde framför tvistemåls i fråga om rättskraft dra konsekvenserna av en brottmålsdomstols avgörande – meddelat på ett sätt som är oförenligt med unionsrättens bestämmelser – genom att civilrättsligt döma en arbetsgivare till att betala skadestånd för odeklarerat arbete till en anställd enbart på grund av den fällande domen i ett brottmål mot denna arbetsgivare?

- ⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, 1971, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57).
- ⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 om ändring och uppdatering av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, samt av förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT L 28, 1997, s. 1).
- ⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 647/2005 av den 13 april 2005 om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen och (EEG) nr 574/72 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 (EUT L 117, 2005, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 74, 1972, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 106).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 24 januari 2018 –
Compagnie d'entreprises CFE SA mot Huvudstadsregionen Bryssel**

(Mål C-43/18)

(2018/C 112/31)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Kärande: Compagnie d'entreprises CFE SA

Svarande: Huvudstadsregionen Bryssel

Tolkningsfrågor

- 1) Ska ett beslut genom vilket ett organ i en medlemsstat, i enlighet med rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽¹⁾, utser ett särskilt bevarandeområde, vilket innehåller målsättningar vad gäller bevarandet och allmänna förebyggande reglerande åtgärder, anses utgöra en plan eller program i den mening som avses i direktiv 2001/42/EG om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan ⁽²⁾?
- 2) I synnerhet, ska ett sådant beslut omfattas av artikel 3.4, såsom plan eller program i vilka ramen fastställs för kommande tillstånd för projekt, så att medlemsstaterna i enlighet med artikel 3.5 ska avgöra huruvida det kan antas medföra betydande miljöpåverkan?
- 3) Ska artikel 3.2 b i direktiv 2001/42/EG om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan tolkas så att samma beslut om utseende ska undantas från tillämpningsområdet för dess artikel 3.4?

⁽¹⁾ EGT L 206, 1992, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114.

⁽²⁾ EGT L 197, 2001, s. 30.

Talan väckt den 29 januari 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike**(Mål C-51/18)**

(2018/C 112/32)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: N. Gossement, B.-R. Killmann)

Svarande: Republiken Österrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i mervärdesskattedirektivet genom att ersättning på grund av en följerätt för upphovsmanen till det ursprungliga konstverket är mervärdesskattepliktig, och
- förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan har sökanden anfört följande:

Österrike belägger sådan ersättning med mervärdesskatt som erhålls med stöd av den följerätt som infördes i Österrike genom genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/84/EG⁽¹⁾ och den 27 september 2001 om upphovsmannens rätt till ersättning vid vidareförsäljning av originalkonstverk (följerätt) varigenom upphovsmanen erhåller en ersättning vid återförsäljning av ett originalkonstverk. Österrike åsidosätter därmed mot artikel 2 i mervärdesskattedirektivet.

Vid följerätt finns det inget utbyte av prestationer mellan upphovsmanen och den betalningsskyldige. Den del av försäljningspriset som betalas till upphovsmanen enligt följerätten framgår av lag och är utformad så att säljaren – eller den som var involverad i återförsäljningen – måste betala upphovsmanen en ersättning, utan upphovsmanen härvid utför någon prestation. Upphovsmannens prestation var redan utförd före återförsäljningen i samband med att upphovsmanen först släppte ut sitt original på marknaden.

Den ersättning enligt följerätten som ska betalas till upphovsmanen utgör därför inte något vederlag för en tjänst som tillhandahålls av upphovsmanen, utan ersättningen fastställs enbart i förhållande till återförsäljningspriset, vilket upphovsmanen inte kan påverka. Upphovsmanen erhåller ersättningen utan att denne – vare sig genom handling eller genom underlåtenhet – måste eller ens kan utföra någon prestation. Ersättningen enligt följerätten utgör således inte vederlag för varor eller tjänster i den mening som avses i artikel 2 i mervärdesskattedirektivet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/84/EG av den 27 september 2001 om upphovsmannens rätt till ersättning vid vidareförsäljning av originalkonstverk (följerätt) (EGT L 272, 2001, s. 32).

Talan väckt den 31 januari 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Bulgarien**(Mål C-61/18)**

(2018/C 112/33)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. von Rintelen, K. Walkervová, G. Koleva)

Svarande: Republiken Bulgarien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Bulgarien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 15.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/89/EU ⁽¹⁾ av den 23 juli 2014 om upprättandet av en ram för havsplanering genom att inte inom den föreskrivna fristen, nämligen den 18 september 2016, anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- med stöd av artikel 260.3 FEUF ålägga Republiken Bulgarien ett vite om 14 089,60 euro per dag räknat från den dag dom meddelas, som slår fast att Republiken Bulgarien har gjort sig skyldig till en överträdelse.

Grunder och huvudargument

I artikel 15.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/89/EU av den 23 juli 2014 om upprättandet av en ram för havsplanering föreskrivs att medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 18 september 2016. De ska genast underrätta kommissionen om detta. Eftersom Bulgarien inte har underrättat kommissionen om nationella åtgärder för att genomföra direktivet, har den beslutat att väcka talan vid domstolen.

I sin ansökan yrkar kommissionen att Republiken Bulgarien ska åläggas ett vite om 14 089,60 euro per dag. Vitesbeloppets storlek är beräknad med hänsyn till överträdelsens allvar och varaktighet samt den avskräckande verkan och medlemsstatens betalningsförmåga.

⁽¹⁾ EUT L 257, 2014, s. 135.

Talan väckt den 6 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike

(Mål C-76/18)

(2018/C 112/34)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. von Rintelen, P. Ondrůšek, M. Noll-Ehlers)

Svarande: Republiken Österrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG ⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder,
- förelägga Republiken Österrike enligt artikel 260.3 FEUF att betala löpande vite om 42 377 euro per dag som underlåtenheten att underrätta Europeiska kommissionen om vidtagna införlivandeåtgärder består,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Medlemsstaterna var enligt artikel 106.1 i direktiv 2014/25 skyldiga sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 18 april 2016. Eftersom Republiken Österrike inte har antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva direktivet eller inte har underrättat kommissionen om sådana åtgärder, har kommissionen beslutat att väcka talan vid domstolen.

Kommissionen har i sin talan yrkat att Republiken Österrike ska föreläggas att betala löpande vite om 42 377 euro per dag. Vitesbeloppet har beräknats med hänsyn till fördragsbrottets svårhetsgrad och varaktighet, den avskräckande verkan och medlemsstatens betalningsförmåga.

⁽¹⁾ EUT L 94, 2014, s. 243.

Talan väckt den 6 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike

(Mål C-77/18)

(2018/C 112/35)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Noll-Ehlers, P. Ondrůšek und G. von Rintelen)

Svarande: Republiken Österrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG ⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder,
- förelägga Republiken Österrike enligt artikel 260.3 FEUF att betala löpande vite om 42 377 euro per dag som underlåtenheten att underrätta Europeiska kommissionen om vidtagna införlivandeåtgärder består
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Medlemsstaterna var enligt artikel 90.1 i direktiv 2014/23 skyldiga sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 18 april 2016. Eftersom Republiken Österrike inte har antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva direktivet eller inte har underrättat kommissionen om sådana åtgärder, har kommissionen beslutat att väcka talan vid domstolen.

Kommissionen har i sin talan yrkat att Republiken Österrike ska föreläggas att betala löpande vite om 42 377 euro per dag. Vitesbeloppet har beräknats med hänsyn till fördragsbrottets svårhetsgrad och varaktighet, den avskräckande verkan och medlemsstatens betalningsförmåga.

⁽¹⁾ EUT L 94, 2014, s. 65.

Talan väckt den 6 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike**(Mål C-79/18)**

(2018/C 112/36)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Sökande:* Europeiska kommissionen (ombud: G. von Rintelen, P. Ondrůšek, M. Noll-Ehlers)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner ⁽¹⁾ genom att inte – med undantag för artiklarna 46 och 47 i delstaterna Wien, Steiermark och Kärnten – inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva direktivet med nationell rätt, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder,
- förelägga Republiken Österrike enligt artikel 260.3 FEUF att betala löpande vite om 52 972 euro per dag som underlåtenheten att underrätta Europeiska kommissionen om vidtagna införlivandeåtgärder består,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Medlemsstaterna var enligt artikel 51.1 i direktiv 2014/23 skyldiga sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 18 april 2016. Eftersom Republiken Österrike inte har antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva direktivet eller inte har underrättat kommissionen om sådana åtgärder, har kommissionen beslutat att väckta talan vid domstolen.

Kommissionen har i sin talan yrkat att Republiken Österrike ska föreläggas att betala löpande vite om 52 972 euro per dag. Vitesbeloppet har beräknats med hänsyn till fördragsbrottets svårhetsgrad och varaktighet, den avskräckande verkan och medlemsstatens betalningsförmåga.

⁽¹⁾ EUT L 94, 2014, s. 1.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 8 februari 2018 – POA mot Europeiska kommissionen

(Mål T-74/16) ⁽¹⁾

(Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar rörande en ansökan om registrering av en beteckning med tillämpning av förordning (EU) nr 1151/2012 — Handlingar som härrör från kommissionen — Handlingar som härrör från en medlemsstat — Artikel 4.5 i förordning nr 1049/2001 — Nkad tillgång — Motiveringsskyldighet — Undantag avseende skyddet för beslutsförfarandet — Undantag avseende skyddet för rättsliga förfaranden — Omfattning av den kontroll som görs av institutionen och av unionsdomstolen av skälen till medlemsstatens invändning)

(2018/C 112/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd (Latsia, Cypern) (ombud: advokaten N. Korogiannakis)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Baquero Cruz och F. Clotuche-Duvieusart)

Saken

Talan, grundad på artikel 263 FEUF, om ogiltigförklaring av kommissionens generalsekreterares beslut Ares(2015) 5632670 av den 7 december 2015 angående den bekräftande ansökan som gavs in genom skrivelse av den 15 september 2015 och i vilken sökanden, med hänvisning till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43), begärde tillgång till handlingar rörande dels registreringsansökan CY/PDO/0005/01243 avseende "Halloumi" såsom skyddad ursprungsbeteckning (SUB) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 2012, s. 1), dels den äldre registreringsansökan CY/PDO/0005/00766 avseende "Halloumi" såsom SUB.

Domslut

1) Talan ogillas.

2) Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 145, 25.4.2016.

Tribunalens dom av den 8 februari 2018 – Sony Interactive Entertainment Europe mot EUIPO – Marpefa (Vieta)

(Mål T-879/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-figurmärket Vieta — Verkligt bruk av varumärket — Beslut som fattats till följd av att tribunalen har ogiltigförklarat ett tidigare beslut — Artikel 65.6 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 72.6 i förordning (EU) 2017/1001) — Rättskraft)

(2018/C 112/38)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Förenade Kungariket) (ombud: S. Malynicz, QC)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo och D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Marpefa, SL (Barcelona, Spanien)

Saken

Ett överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 4 oktober 2016 (ärende R 1010/2016-4) om ett upphävandeförfarande mellan Sony Computer Entertainment Europe Ltd och Marpefa.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 4 oktober 2016 (ärende R 1010/2016-4) om ett upphävandeförfarande mellan Sony Computer Entertainment Europe Ltd och Marpefa, SL, ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 53, 20.2.2017.

Tribunalens dom av den 8 februari 2018 – Institute for Direct Democracy in Europe mot parlamentet

(Mål T-118/17) ⁽¹⁾

(Institutionell rätt — Europaparlamentet — Beslut att bevilja bidrag till en politisk stiftelse för år 2017 i vilket det även föreskrivs förfinansiering med 33 procent av det maximala bidragsbeloppet och en skyldighet att ställa en bankgaranti för att erhålla förfinansieringen — Talan om ogiltigförklaring — Rättsakt mot vilken talan kan väckas — Upptagande till prövning — Kravet på opartiskhet — Rätten till försvar — Budgetförordningen — Tillämpningsföreskrifter för budgetförordningen — Förordning (EG) nr 2004/2003 — Proportionalitet)

(2018/C 112/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Institute for Direct Democracy in Europe ASBL (IDDE) (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna E. Plasschaert och É. Montens)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: C. Burgos och S. Alves)

Saken

Talan väckt med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut FINS-2017-28 av den 15 december 2016 om bidrag som beviljats sökanden, i den del beslutet avser inställd betalning av nämnda bidrag för räkenskapsåret 2017 och i den del det förfinansieringen begränsas till 33 procent av det maximala bidragsbeloppet med förbehåll för att bankgaranti ställs.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Institute for Direct Democracy in Europe ASBL (IDDE) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europaparlamentet, inbegripet kostnaderna för det interimistiska förfarandet.*

⁽¹⁾ EUT C 121, 18.4.2017.

Tribunalens beslut av den 23 januari 2018 – Campailla mot Europeiska unionen

(Mål T-759/16) ⁽¹⁾

(Skadeståndstalan — Institutionell rätt — Europeiska unionens skadeståndsansvar — Avgöranden som meddelats av tribunalen och domstolen — Talan som avvisas av tribunalen — Överklagande som avvisas på grund av avsaknad av företrädare — Uppenbart att talan ska avvisas)

(2018/C 112/40)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Massimo Campailla (Holtz, Luxemburg) (ombud: advokaten F. Rollinger)

Svarande: Europeiska unionen, företrädd av Europeiska unionens domstol (ombud: inledningsvis J. Inghelram och L. Tonini Alabiso, därefter J. Inghelram och V. Hanley-Emilsson)

Saken

Talan enligt artikel 268 FEUF med yrkande om ersättning för den skada som sökanden anser sig ha åsamkats med anledning av beslutet av den 6 oktober 2011, Campailla/kommissionen (C-265/11 P, ej publicerat, EU:C:2011:644).

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Massimo Campailla ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionen, företrädd av Europeiska unionens domstol.*

⁽¹⁾ EUT C 78, 13.3.2017.

Tribunalens beslut av den 1 februari 2018 – ExpressVPN mot EUIPO (EXPRESSVPN)(Mål T-265/17) ⁽¹⁾**(EU-varumärke — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Figurmärket EXPRESSVPN — Absolut registreringshinder — Yrkande om ändring — Enda yrkandet — Avvisning)**

(2018/C 112/41)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: ExpressVPN Ltd (Glen Vine, Isle of Man) (ombud: A. Muir Wood, barrister)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Ivanauskas)

Saken

Angående ett överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 16 februari 2017 (ärende R 1352/2016–5) om den internationella registreringen som designerar Europeiska unionen nr 1265562 av figurmärket EXPRESSVPN.

Avgörande

- 1) Överklagandet avvisas.
- 2) ExpressVPN Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 202, 26.6.2017.

Talan väckt den 16 januari 2018 – Republiken Grekland mot kommissionen

(Mål T-14/18)

(2018/C 112/42)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Republiken Grekland (ombud: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou och E. Chroni)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet, i den del som vissa kostnader undantas från unionsfinansiering som Republiken Grekland har haft på området för direkt stöd under år 2014 och som motsvarar 5 procent av det totala belopp som rör kostnader för stöd till betesmark som uppgår till ett bruttobelopp på 18 583 893,42 euro (nettobelopp 12 482 555,68 euro),
- förplikta svaranden att ersätta Republiken Greklands rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden avser att den omtvistade finansiella korrigeringen på 5 procent med avseende på arealstöd som rör betesmark har införts utan motivering, grundar sig på en missuppfattning av de faktiska omständigheterna och åsidosätter proportionalitetsprincipen.

2. Andra grunden avser ett åsidosättande av bestämmelserna i artikel 31.1 och 31.2 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 209, 2005, s. 1) och artikel 53.2 och 53.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken ... (EUT L 347, 2013, s. 549) jämförda med bestämmelserna i artikel 12.1–12.6 och 12.8 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 907/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, avslutande av räkenskaper, säkerheter och användning av euron (EUT L 255, 2014, s. 18), samt ett åsidosättande av de riktlinjer som återfinns i kommissionens dokument V1533097 och C(2015) 3675 final av den 8 juni 2015. Republiken Grekland gör därutöver gällande att det gjorts en otillåten dubbel korrigering av samma skäl samt att proportionalitetsprincipen har åsidosatts.

Talan väckt den 19 januari 2018 – Republiken Litauen mot europeiska kommissionen

(Mål T-19/18)

(2018/C 112/43)

Rättegångsspråk: litauiska

Parter

Sökande: Republiken Litauen (ombud: D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė, R. Dzikovič, G. Taluntytė, V. Vasiliauskienė, M. Palionis and A. Dapkuvienė)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/2014 av den 8 november 2017 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), i den mån en finansiell korrigering motsvarande 9 745 705,88 euro tillämpades vad avser Litauen för utgifter avseende finansiering från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling,
- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/2014 av den 8 november 2017 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), i den mån en finansiell korrigering motsvarande 546 351,91 euro tillämpades vad avser Litauen för utgifter avseende finansiering från Europeiska garantifonden för jordbruket och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, samt
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

- I. Kommissionen åsidosatte **artikel 52.2 i förordning (EU) nr 1306/2013** genom att tillämpa en korrigering motsvarande 9 745 705,88 euro på grund av brister vid nyckelkontroller, i den mån den, vid bedömningen av bristernas allvarighet, karaktären av oegentligheterna och den ekonomiska skada Europeiska unionen åsamkats, felaktigt bedömde
 1. genom en felaktig tolkning av **artiklarna 24.1 och 2 a i förordning (EU) nr 65/2011**, att bedömningen av kandidaternas valbarhet i Litauen var otillräcklig eftersom:
 - 1.1 De kontroller som gjordes av litauiska myndigheter gällande anknyttande företag utomlands inte var tillräckligt genomgående för att kunna bekräfta kandidaternas ställning som små eller mellanstora företag.
 - 1.2 Övervakningen av projekt som ansetts vara riskabla på grund av misstänkta artificiella villkor var ineffektiv.

2. genom en felaktig tolkning av **artikel 24.2 d i förordning (EU) nr 65/2011**, att kontrollerna av huruvida kostnaderna var rimliga var av undermålig kvalitet,
 3. genom en felaktig tolkning av **artiklarna 26.1 d och 2 i förordning (EU) nr 65/2011**, att det system för kontroller på plats som tillämpades i Litauen var otillräckligt, och
 4. genom en felaktig tolkning av **artikel 24.2 a i förordning (EU) nr 65/2011**, att varor som förvärvats i ett av de kontrollerade projekten i huvudsak användes för andra ändamål än de avsedda inom projektet.
- II. Kommissionen åsidosatte **artikel 52.2 i förordning (EU) nr 1306/2013** genom att tillämpa en korrigerings motsvarande 546 351,91 euro på grund av brister vid nyckel- och sidokontroller, i den mån den, vid bedömningen av bristernas allvarighet, karaktären av oegentligheterna och den ekonomiska skada Europeiska unionen åsamkats, underlät att beakta
1. beräkningar som gjorts av behöriga myndigheter i Republiken Litauen gällande den ekonomiska skada som Europeiska unionen har åsamkats vilka har samband med skillnaderna i straffsystemet avseende brister gällande identifiering och registrering av djur och inte föreskrivs vad avser de relevanta åtgärderna enligt unionslagstiftning, vad gäller anspråksåret 2014, och
 2. beräkningar som gjorts av behöriga myndigheter i Republiken Litauen gällande den ekonomiska skada som Europeiska unionen har åsamkats i samband med en överdrivet tolerant bedömning av kraven på identifiering och registrering av djur, vad gäller anspråksåret 2014, samt
 3. genom en felaktig tolkning av **artikel 51.1 i förordning (EG) nr 1122/2009** felaktigt bedömde att utvärderingen av riskerna i Litauen inte var förenlig med denna förordning eftersom de riskfaktorer som avsåg djur inte beaktades, och
 4. genom en felaktig tolkning av **artikel 84 i förordning (EG) nr 1122/2009** felaktigt bedömde att den övervakning som genomfördes i Litauen av kontrollresultaten inte var förenliga med förordningen eftersom statistik som inte överensstämde med kommissionens riktlinjer tillhandahölls.

Talan väckt den 17 januari 2018 – CV mot kommissionen

(Mål T-20/18)

(2018/C 112/44)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: CV (ombud: advokaten F. Moyse)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara de omtvistade besluten av den 15 och 20 mars 2017, och av den 18 oktober 2017,
- bevilja sökanden ersättning för materiell skada till ett belopp på 1 475 euro jämte lagstadgad ränta på 2,25 procent från och med den dag då sökanden utbetalade ovannämnda belopp, alternativt från och med den dag då sökanden krävde återbetalning av ovannämnda belopp, alternativt från och med den dag då talan väcktes, samt ersättning för ideell skada till ett belopp på 1 euro,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Den första grunden avser oegentligheter som behåftar det administrativa förfarande, inbegripet vid läkarkommittén, som föregick de omtvistade besluten. Genom nämnda beslut avslogs sökandens begäran om fastställelse av att den sjukdom vederbörande lider av beror på tjänsteutövningen, och sökanden ålades att betala vissa avgifter och arvoden till medlemmarna i läkarkommittén.
2. Den andra grunden avser att en av läkarna gjorde en uppenbart oriktig bedömning i sitt intyg.
3. Den tredje grunden avser att de omtvistade besluten är otillräckligt motiverade.

Talan väckt den 19 januari 2018 – Frankrike mot kommissionen**(Mål T-26/18)**

(2018/C 112/45)

*Rättegångsspråk: franska***Parter**

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: F. Alabrune, D. Colas, A.-L. Desjonquères och S. Horrenberger)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- delvis ogiltigförklara kommissions genomförandebeslut C(2017) 7263 final av den 8 november 2017, om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkstälts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), som delgavs den franska regeringen den 9 november 2017, i den mån det
- omfattar en justering med 2 246 700 euro till följd av ett beaktande av landskapselement inom ramen för goda miljöförhållanden som påståtts ha brist på överensstämmelse, vad gäller "Brister i LPIS" för ansökningsåren 2013 och 2014,
- omfattar en schablonsberäknad justering som avser samtliga områden som omfattar i vart fall en lott som klassificeras som "landes et parcours" och inte bara lotter som klassificeras som "icke stödberättigande mark ('landes et parcours') för ansökningsåren 2013 och 2014,
- gäller "ELPP-LEADER SIGC – 2014-2020" inom ramen för undersökning CEB/2016/047, och
- tillämpar en schablonsberäknad justering på 100 procent i Département de la Haute-Corse för ansökningsåren 2013 och 2014, vad gäller "Allvarliga brister i kontrollsystemet, Korsika", och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Den första grunden avser åsidosättande av artikel 6.1 och bilaga III till rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitik och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare.

Sökanden menar att kommissionen gjorde ett sådant fel när den fann dels att element som klippavsatser, skogsdungar eller dammar, som föreskrivs i den franska lagstiftningen, inte omfattades av goda miljöförhållanden, dels att dessa bestämmelser föreskriver ett individuellt skydd av landskapselement, och följaktligen att dessa element inte kunde integreras i den sammanlagda ytan för jordbruksmark.

2. Den andra grunden avser ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen. Sökanden menar härvidlag att, trots att tvisten inte avsåg annat än lotter som kvalificeras som "landes et parcours", har kommissionen vidtagit en justering på grundval av den sammanlagda ytan i handlingarna inklusive sådana lotter, inbegripet alltså på den del av denna yta som inte utgjorde sådana lotter, och har under alla omständigheter inte beaktat de sifferuppgifter som de franska myndigheterna har överlämnat.
3. Den tredje grunden avser argumentet att kommissionen har utgått från uppgifter som den har fått i strid med artikel 6.1 och bilaga III till ovannämnd förordning nr 73/2009 för att göra en ekonomisk justering med 13 127 243,30 euro vad gäller Ejflus programperiod 2014-2020 ("RDR 3").
4. Den fjärde grunden avser åsidosättande av proportionalitetsprincipen och motiveringsskyldigheten vad gäller "Allvarliga brister i kontrollsystemet, Korsika" för ansökningsåren 2013 och 2014 i det angripna beslutet, i det att kommissionen tillämpar en schablonsberäknad justering på 100 procent i Département de la Haute-Corse.

Talan väckt den 19 januari 2018 – Planet mot kommissionen

(Mål T-29/18)

(2018/C 112/46)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Planet AE Anonimi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion (Aten, Grekland) (ombud: advokaten V. Christianos)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens avslagsbeslut, genom vilket kommissionen lämnat ett tyst avslag på sökandens ansökan om att få tillgång till de handlingar som rör anbudsförfarandet för projektet EuropeAid/137681/IH/SER/ROC/4, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Planet har väckt talan om ogiltigförklaring av det beslut, genom vilket kommissionen lämnat ett tyst avslag på Planets ansökan om att i enlighet med förordning nr 1049/2001 få tillgång till de handlingar som rör upphandlingsförfarandet EuropeAid/137681/IH/SER/ROC/4.

Planet gör gällande att kommissionens tysta avslag ska ogiltigförklaras, eftersom det inte innehåller någon motivering. En sådan motivering utgör ett unionsrättsligt krav enligt artikel 296 FEUF och utgör en väsentlig formföreskrift med avseende på unionens rättsakter.

Talan väckt den 20 januari 2018 – Izuzquiza och Semsrott mot Frontex

(Mål T-31/18)

(2018/C 112/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Luisa Izuzquiza (Madrid, Spanien) och Arne Semsrott (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna S. Hilbrans och R. Callsen)

Svarande: Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Frontex beslut av den 10 november 2017 (ref: CGO/LAU/18911 c/2017) om att vägra sökandena tillgång till namn, flagg och typ av fartyg som Frontex använder i medelhavet i samband med den gemensamma insatsen Triton mellan den 1 juni 2017 och den 30 augusti 2017, och
- förplikta svaranden att ersätta sökandenas rättegångskostnader och eventuella intervenienters rättegångskostnader, även för det fall att talan avvisas.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Frontex har åsidosatt förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽¹⁾, genom att inte företaga en individuell prövning av varje begärd handling i syfte att avgöra huruvida det åberopade undantaget är tillämpligt.
2. Andra grunden: Frontex har åsidosatt artikel 4.1 a första stycket i förordning nr 1049/2001, som avser allmän säkerhet, efter de skäl som angetts till stöd för att tillämpa undantagen till väsentlig del är felaktiga. De fartyg som använts i insatsen kan nämligen inte spåras med hjälp av offentligt tillgängliga medel.
3. Tredje grunden: Frontex har åsidosatt artikel 4.1 a första stycket i förordning nr 1049/2001, som avser allmän säkerhet, eftersom de skäl som angetts till stöd för att tillämpa undantagen inte innehåller hänsyn till den omständigheten att sökandena enbart begärde information om fartyg som använts tidigare.
4. Fjärde grunden: Frontex har åsidosatt artikel 4.1 a första stycket i förordning nr 1049/2001, som avser allmän säkerhet, eftersom kommissionen inte har beaktat – och inte heller svarat sökandena när detta argument framfördes – att en del av den begärda informationen redan fanns tillgänglig på Twitter vad gäller vissa av de fartyg som använts under den gemensamma insatsen Triton år 2017, och att liknande information redan offentliggjorts vad gäller fartyg som användes under den gemensamma insatsen Triton år 2016.
5. Femte grunden: Frontex har åsidosatt artikel 4.6 i förordningen, eftersom även om – den i själva verket obefintliga – risken för att kriminella nätverk kringgår gränsbevakningen skulle visas sig vara sann, kan detta enbart motivera en vägran att lämna ut information om fartygens namn, men inte deras typ eller flagg.
6. Sjätte grunden: Frontex har åsidosatt artikel 4.6 i förordningen, genom att inte beakta möjligheten att lämna ut en del av den begärda informationen, trots att information om en del av fartygen redan offentliggjorts.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

Talan väckt den 23 januari 2018 – Pracsis och Conceptexpo Project mot kommissionen och Eacea

(Mål T-33/18)

(2018/C 112/48)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Pracsis SPRL (Bryssel, Belgien) och Conceptexpo Project (Wavre, Belgien) (ombud: advokaten: J.-N. Louis)

Svarande: Europeiska kommissionen och Genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan tas upp till prövning och bifalla den,
- ogiltigförklara de angripna besluten i den mån det däri anges att Cecoforma ska tilldelas ramavtalet avseende anbudsinfordran EACEA/2017/01 och det avtal som ingåtts mellan Eacea och Cecoforma,
- förplikta Europeiska kommissionen och Eacea att till sökandena solidariskt betala en miljon euro, och
- förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av principen om likabehandling och kravet på öppenhet.
2. Andra grunden: Åsidosättande av rätten att bli hörd.
3. Tredje grunden: Motiveringsskyldigheten och en uppenbart oriktig bedömning.

Talan väckt den 25 januari 2018 – VF mot ECB

(Mål T-39/18)

(2018/C 112/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: VF (ombud: advokaterna L. Levi och A. Blot)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan tas upp till prövning och bifalla den,
- ogiltigförklara sökandens årliga utvecklingsrapport för år 2016 och den årliga löne- och bonusutvärderingen ("annual salary and bonus review") (nedan kallad ASBR) av den 24 maj 2017, vilka överlämnats samma dag,
- ogiltigförklara ECB:s beslut av den 13 september 2017 om avslag på sökandens ansökan om en administrativ omprövning av hans årliga utvecklingsrapport för år 2016 och ASBR,
- ogiltigförklara ECB:s beslut av den 20 december 2017, vilket delgetts sökanden den 21 december 2017, om avslag på hans klagomål avseende hans årliga utvecklingsrapport för år 2016 och ASBR,
- ogiltigförklara beslutet av den 6 mars 2017 om att inte konvertera sökandens kontrakt,
- ogiltigförklara ECB:s beslut av den 4 juli 2017 om avslag på sökandens ansökan om en administrativ omprövning av beslutet att inte konvertera hans kontrakt,
- ogiltigförklara ECB:s beslut av den 15 november 2017, vilket delgetts sökanden den 21 november 2017, om avslag på hans klagomål avseende beslutet att inte konvertera hans kontrakt,
- förplikta svaranden att ersätta den ekonomiska och ideella skada som sökanden har vållats, och
- förplikta svaranden att ersätta sökandens kostnader för förevarande talan.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Beslutet att inte konvertera sökandens kontrakt:

- Konverteringspolitiken är rättsstridig: Åsidosättande av artikel 10 c i anställningsvillkoren för ECB:s personal (nedan kallade ECB:s anställningsvillkor) och artikel 2.0 i tjänsteföreskrifterna, samt åsidosättande av normhierarkin.
- Rättsstridighet: Artikel 10 c i ECB:s anställningsvillkor och artikel 2.0 i tjänsteföreskrifterna åsidosätter direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 ⁽¹⁾ om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP och skäl 6 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP.
- Beslutet att inte konvertera sökandens kontrakt fattades med stöd av en utvecklingsrapport och ASBR-beslut, vilka är rättsstridiga.

2. Utvecklingsrapporten:

- Brister i förfarandet och avsaknad av dialog.
- Åsidosättande av motiveringsskyldigheten, åsidosättande av principen om god förvaltningssed och omsorgsplikt, samt brist på information.
- Uppenbart oriktig bedömning.

3. ASBR-beslutet:

- ASBR-riktlinjerna är rättsstridiga, åsidosättande av motiveringsskyldigheten och åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen.
- Bristfällig förklaring avseende bakgrunden till sökandens placering i löneklasserna, avsaknad av insyn och åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
- Uppenbart oriktig bedömning.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, 1999, s. 43).

Talan väckt den 30 januari 2018 – Teollisuuden Voima mot kommissionen

(Mål T-52/18)

(2018/C 112/50)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Teollisuuden Voima Oyj (Eurajoki, Finland) (ombud: M. Powell, solicitor, samt advokaterna Y. Utzschneider och K. Struckmann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2017) 3777 slutlig av den 29 maj 2017 varigenom koncentrationen som innefattade EDF:s förvärv av New NP förklarades vara förenlig med den inre marknaden och EES-avtalet (Ärende COMP/M.7764 – EDF/Areva reactor business) (EUT 2017 C 377, s. 5) och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Det angripna beslutet är behäftat med uppenbara fel avseende fastställandet av produktmarknaden för kärnbränsleelement.
 - Till följd av dessa fel dras den påstått felaktiga slutsatsen i det angripna beslutet att det inte förekommer någon separat europeisk marknad för bränsleelement av tryckvattenreaktortyp inom marknaden för dessa element. På grund av dessa felaktigheter i marknadsdefinitionen beaktas inte följderna av EDF:s förvärv av Areva-gruppens kärnreaktorsverksamhet (nedan kallad transaktionen) på den smalare produktmarknaden i fråga.
 - Den självständiga bedömningen av den bredare marknaden för bränsleelement för tryckvattenreaktorer behäftas även av ytterligare felaktigheter.
2. Andra grunden: Det angripna beslutet är behäftat med uppenbara fel avseende fastställandet av produktmarknaden för kärnkraftstjänster.
 - Till följd av dessa fel dras den påstått felaktiga slutsatsen i det angripna beslutet att det inte förekommer någon separat europeisk marknad för befintliga kärnkraftvärmeverk inom marknaden för kärnkraftstjänster. På grund av dessa felaktigheter i marknadsdefinitionen beaktas inte följderna av transaktionen på den smalare produktmarknaden i fråga.
 - Den självständiga bedömningen av den bredare marknaden för befintliga kärnkraftvärmeverk inom marknaden för kärnkraftstjänster behäftas även av ytterligare felaktigheter.
3. Tredje grunden: Det angripna beslutet är behäftat med uppenbara fel avseende fastställandet av den geografiska marknaden för nedströmskonsumenter av elalstring och försäljning.

Denna felaktiga definition av den geografiska marknaden leder till ytterligare felaktigheter vid bedömningen av transaktionens följder.

Talan väckt den 31 januari 2018 – Tyskland mot kommissionen

(Mål T-53/18)

(2018/C 112/51)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och J. Möller samt advokaterna M. Winkelmüller, F. van Schewick och M. Kottmann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2017/1995 av den 6 november 2017 om behållande av hänvisningen till den harmoniserade standarden EN 13341:2005 + A1:2011 om stationära termoplasttankar för lagring av eldningsolja, fotogen och dieselbränslen ovan mark i Europeiska unionens officiella tidning i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 (EUT L 288, 2017, s. 36),
- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2017/1996 av den 6 november 2017 om behållande av hänvisningen till den harmoniserade standarden EN 12285-2:2005 om fabrikstillverkade ståltankar i Europeiska unionens officiella tidning i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 (EUT L 288, 2017, s. 39), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten.

- Sökanden gör genom sin första grund gällande att de angripna besluten strider mot motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 FEUF. De angripna besluten innehåller inget ställningstagande till den enligt artikel 18.1 i förordning (EU) nr 305/2011⁽¹⁾ centrala frågan huruvida de harmoniserade standarder som är aktuella uppfyller de berörda mandaten och huruvida det kan säkerställas att de grundläggande kraven för byggnadsverk iakttas. Av detta följer att varken sökanden eller tribunalen kan bedöma vilka rättsliga och faktiska väsentliga överväganden som svaranden har grundat sig på.

2. Andra grunden: Åsidosättande av de materiella bestämmelserna i förordning (EU) nr 305/2011.

- För det första strider de angripna besluten mot artikel 17.5 första och andra styckena i förordning (EU) nr 305/2011. Det förefaller som om svaranden, i strid med nämnda bestämmelser, inte har prövat i vilken mån de harmoniserade standarder som är aktuella överensstämmer med de berörda mandaten. Av detta följer att svaranden har varit ovetande om att en sådan överensstämmelse faktiskt inte har förelegat.
- För det andra strider de angripna besluten mot artikel 17.2, jämförd med artikel 3.1 och 3.2 och artikel 17.3 första stycket, i förordning (EU) nr 305/2011. Svaranden har bortsett från att de harmoniserade standarder som har ifrågasatts inte tillhandahåller metoder och kriterier för bedömning av prestanda i förhållande till väsentliga egenskaper med avseende på bärförmåga, stadga och beständighet, förmåga att motstå sönderdelning eller hållbarhet för tankar för en enligt dessa standarder avsedd användning inom jordbävnings- och översvämningsområden, och från att nämnda standarder således är ofullständiga i förhållande till tre väsentliga egenskaper hos byggprodukter, vilket därmed äventyrar iakttagandet av de grundläggande krav som gäller för byggnadsverk.
- För det tredje har svaranden gjort en felaktig bedömning genom att, i strid med artikel 18.2 i förordning (EU) nr 305/2011, inte införa ett av sökanden begärt förbehåll i de hänvisningar – till de harmoniserade standarder som har ifrågasatts – som offentliggörs i den officiella tidningen.
- Slutligen gjorde svaranden, vid antagandet av de angripna besluten, ytterligare en felaktig bedömning när den avvisade den begäran som sökanden hade framställt i andra hand om att stryka den hänvisning till de standarder som är aktuella vilken offentliggörs i den officiella tidningen, med motiveringen att medlemsstaterna enligt kommissionen har möjlighet att införa en begränsning eller ett förbud.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EG (EUT L 88, 2011, s. 5).

Överklagande ingett den 2 februari 2018 – Mahr mot EUIPO – Especialidades Vira (Xocolat)

(Mål T-58/18)

(2018/C 112/52)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: Ramona Mahr (Wien, Österrike) (ombud: advokaten T. Rohrer)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Especialidades Vira, SL (Martorell, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "Xocolat" – Registreringsansökan nr 14 335 574

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 6 november 2017 i ärende R 541/2017-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 1001/2017.

Överklagande ingett den 5 februari 2018 – Endoceutics mot EUIPO – Merck (FEMIVIA)

(Mål T-59/18)

(2018/C 112/53)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: Endoceutics, Inc. (Québec, Québec, Kanada) (ombud: advokaten M. Wahlin)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Merck KGaA (Darmstadt, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "FEMIVIA" – Registreringsansökan nr 13 148 986

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 27 november 2017 i ärende R 280/2017-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 2017/1001.

Talan väckt den 5 februari 2018 – Probelte mot kommissionen

(Mål T-67/18)

(2018/C 112/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Probelte, SA (Murcia, Spanien) (ombud: advokaterna C. Mereu och S. Saez Moreno)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan tas upp till sakprövning och att den är välgrundad,
- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/2065 av den 13 november 2017 om bekräftelse av villkoren för godkännande av det verksamma ämnet 8-hydroxikinolin i enlighet med genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 och om ändring av genomförandeförordning (EU) 2015/408 vad gäller upptagande av det verksamma ämnet 8-hydroxikinolin i förteckningen över kandidatämnen för substitution⁽¹⁾ (nedan kallad den angripna förordningen), samt
- förplikta svaranden att ersätta samtliga kostnader i detta förfarande.

Grunder och huvudargument

Sökanden har anfört att svaranden har gjort sig skyldig till en uppenbart felaktig bedömning och åsidosatte sökandens rätt till försvar samt berättigade förväntningar genom antagandet av den angripna förordningen och avslaget på sökandens begäran om ändring av godkännandevillkoren för 8-hydroxikinolin samt upptagande av detta ämne i förteckningen över kandidatämnen för substitution.

Sökanden har till stöd för sin talan i synnerhet åberopat följande grunder:

1. Svarandens avslag på begäran att ändra godkännandevillkoren för 8-hydroxikinolin enligt genomförandeförordning (EU) nr 540/2011⁽²⁾.
 - Rätten till försvar: Svaranden underlät att inhämta ett sakkunnigutlåtande avseende de nya uppgifter som sökanden uttryckligen hade rätt att ge in inom ramen för ändringsförfarandet gällande 8-hydroxyquinoline enligt förordning 1107/2009⁽³⁾. Svaranden berövade därigenom sökanden dess rätt att framföra sina åsikter på ett effektivt och ändamålsenligt sätt. Svaranden förde in 8-hydroxikinolin på förteckningen över kandidatämnen för substitution utan att vederbörligen beakta sökandens nya provuppgifter.
 - Berättigade förväntningar: Svaranden underlät att inhämta ett sakkunnigutlåtande avseende de nya uppgifter som sökanden uttryckligen hade rätt att ge in inom ramen för ändringsförfarandet gällande 8-hydroxikinolin enligt förordning 1107/2009, trots att den uttryckligen hade informerat sökanden om att detta skulle göras. Svaranden åsidosatte därigenom sökandens berättigade förväntningar på att sakkunnigutlåtande skulle inhämtas gällande de nya uppgifterna i samtliga medlemsstater.
 - Uppenbart felaktig bedömning: Från ett vetenskapligt perspektiv var det uppenbart att det förelåg bristande uppgifter och att nya uppgifter från sökanden således skulle fylla denna lucka. Svaranden gjorde sig skyldig till en uppenbart felaktig bedömning när den underlät att beakta all samtida vetenskapliga och tekniska kunskap om ämnet 8-hydroxikinolin.
2. Ändring av genomförandeförordning (EU) 2015/408⁽⁴⁾ vad gäller upptagande av ämnet i förteckningen över kandidatämnen för substitution.
 - Rätten till försvar/berättigade förväntningar/uppenbart felaktig bedömning: Svaranden underlät att efterleva och tillämpa villkoren för kandidatämnen enligt punkt 4 i bilaga II i förordning nr 1107/2009. Svaranden underlät att genomföra en exponeringsbedömning för att fastställa huruvida undantaget i punkt 4 i bilaga II kunde tillämpas på ämnet. Svaranden åsidosatte därmed tillämpliga bestämmelser i förordning nr 1107/2009 samt sökandens rätt till försvar och berättigade förväntningar. Svarandens bedömning var i detta avseende även uppenbart felaktig.

⁽¹⁾ EUT 2017, L 295, s. 40.

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 av den 25 maj 2011 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 vad gäller förteckningen över godkända verksamma ämnen (EUT 2011, L 153, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT 2009, L 309, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/408 av den 11 mars 2015 om genomförande av artikel 80.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upprättande av en förteckning över kandidatämnen för substitution (EUT 2015, L 67, s. 18).

Överklagande ingett den 7 februari 2018 – Fränkischer Weinbauverband mot EUIPO (formen på en flaska)**(Mål T-68/18)**

(2018/C 112/55)

*Rättegångsspråk: tyska***Parter***Klagande:* Fränkischer Weinbauverband eV. (Würzburg, Tyskland) (ombud: advokaterna L. Petri och M. Gilch)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* tredimensionellt EU-varumärke (Formen på en flaska) – Registreringsansökan nr 15 431 281*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 4 december 2017 i ärende R 413/2014-4**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b förordning nr 2017/1001.

Talan väckt den 5 februari 2018 – Verband Deutscher Alten und Behindertenhilfe och CarePool Hannover mot kommissionen**(Mål T-69/18)**

(2018/C 112/56)

*Rättegångsspråk: tyska***Parter***Sökande:* Verband Deutscher Alten- und Behindertenhilfe, Landesverband Niedersachsen/Bremen und Hamburg/Schleswig-Holstein eV (Hannover, Tyskland) och CarePool Hannover GmbH (Hannover) (ombud: advokaten T. Unger)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2017) 7686 final av den 23 november 2017, gällande statligt stöd SA.42268 (2017/E) – Tyskland statligt stöd till förmån för vårduppgifter inom välfärdsstaten och SA.42877 (2017/E) – Tyskland CarePool Hannover GmbH, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av processuella rättigheter

- Formföreskrifter i den mening som avses i artikel 263.2 i EUF-fördraget har åsidosatts genom kommissionens beslut att inte inleda ett formellt granskningsförfarande trots att bedömningen av de faktiska och rättsliga omständigheterna gav upphov till allvarliga svårigheter. I synnerhet handläggningstiden, kvaliteten på kommissionens motivering och institutionens agerande under det ifrågasatta tillsynsförfarandet bekräftar att bedömningen av om ett formellt granskningsförfarande skulle inledas gav upphov till allvarliga svårigheter.

2. Andra grunden: Åsidosättande av motiveringsplikten enligt artikel 296.2 EUF-fördraget

- Formföreskrifter har också åsidosatts genom den bristfälliga motiveringen av det överklagande beslutet som av detta skäl inte uppfyller kraven i artikel 296.2 i EUF-fördraget.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 107 f i EUF-fördraget

- Vidare har artikel 107 f i EUF-fördraget åsidosatts genom att kommissionen felaktigt utgick från att fråga var om befintligt stöd. De omtvistade bidragen utgör nya stöd vilka uppfyller rekvisiten för stöd.

Överklagande ingett den 7 februari 2018 – Sonova Holding mot EUIPO (HEAR THE WORLD)

(Mål T-70/18)

(2018/C 112/57)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Sonova Holding AG (Stäfa, Schweiz) (ombud: advokaterna R. Pansch och A. Sabellek)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "HEAR THE WORLD" – Registreringsansökan nr 15 274 426

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 21 november 2017 i ärende R 1645/2017-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund(er)

- Åsidosättande av 7.1 b och c i förordning nr 2017/1001.

Talan väckt den 8 februari 2018 – Italien mot kommissionen

(Mål T-71/18)

(2018/C 112/58)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, i egenskap av ombud, och P. Gentili, avvocato dello Stato)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara meddelande om uttagningsprov EPSO/AD/339/17 – handläggare (AD 7), inom följande sektorer: 1. Finansiell ekonomi, 2. Makroekonomi, publicerad i *Europeiska unionens officiella tidning* nr 396 A av den 16 november 2017, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 263, 264 och 266 FEUF, då kommissionen har åsidosatt domstolens dom i mål C-566/10 P liksom tribunalens dom i de förenade målen T-124/13 och T-191/[13], där meddelanden om uttagningsprov där endast engelska, franska och tyska fick anges som språk 2 ogiltigförklarades.
2. Andra grunden: Åsidosättande artikel 342 FEUF och artiklarna 1 och 6 i rådets förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 1958, 17, s. 385; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 14).
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 12 EG (nu artikel 18 FEUF), artikel 22 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 6.3 FEU, artiklarna 2 och 3 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, artiklarna 1 och 6 i förordning nr 1/58 samt artiklarna 1d.1, 1d.6, 27 andra stycket och 28 f i tjänsteföreskrifterna, då dessa bestämmelser förbjuder att unionsmedborgare och unionsinstitutionernas tjänstemän åläggs språkliga restriktioner som inte föreskrivs allmängiltigt och på objektiva grunder i de interna bestämmelserna för de institutioner som nämns i artikel 6 i förordning nr 1/58 och som inte antagits och förbjuder att sådana begränsningar antas utan det föreligger ett specifikt och motiverat tjänsteintresse för detta.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 6.3 FEU, såtillvida som den slår fast principen om skydd för berättigade förväntningar som en grundläggande rättighet som följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner.
5. Femte grunden: Maktmissbruk och åsidosättande av väsentliga normer som är inneboende i arten och syftet med meddelanden om uttagningsprov, då kommissionen genom att på förhand och generellt begränsa alternativen för "språk 2" till tre tillåtna språk föregripit prövningen av sökandenas språkkunskaper redan vid publiceringen av meddelandet om uttagningsprov och formuleringen av tillträdeskraven, en prövning som ska utgöra en del av själva uttagningsproven. Därigenom blir språkkunskaperna avgörande, jämfört med yrkeskunskaperna.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artiklarna 18 och 24 fjärde stycket FEUF, artikel 22 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, artikel 2 i förordning nr 1/58 och artikel 1d.1 och 1d.6 i tjänsteföreskrifterna, då unionsmedborgarnas rätt att kommunicera med unionsinstitutionerna på sitt eget språk har åsidosatts genom att ansökningar måste vara på engelska, franska eller tyska och EPSO ger sökandena information om uttagningsförfarandet på detta språk, samt ytterligare diskriminering till men för dem som inte har fördjupade kunskaper i de tre språken.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artiklarna 1 och 6 i förordning nr 1/58, artiklarna 1d.1, 1d.6 och 28 f i tjänsteföreskrifterna, artikel 1.1 f i bilaga III till tjänsteföreskrifterna och artikel 296 andra stycket FEUF (bristande motivering) samt åsidosättande av proportionalitetsprincipen och förvanskning av de faktiska omständigheterna.

Sökanden gör gällande att kommissionens motivering förvanskar de faktiska omständigheterna, eftersom det inte har visats att de tre språken i fråga är de mest använda för översättning av dokument inom institutionerna. Motiveringen är också oproportionerlig vad gäller inskränkningen av en grundläggande rättighet som den att inte diskrimineras på grund av språk. I varje fall finns det mindre ingripande system för att säkerställa en snabb intern översättning vid institutionerna.

Överklagande ingett den 6 februari 2018 – Visi/one mot EUIPO – EasyFix (Informationstafeln für Fahrzeuge)

(Mål T-74/18)

(2018/C 112/59)

Överklagandet är avfattat på: tyska

Parter

Klagande: Visi/one GmbH (Remscheid, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Bourree och M. Bartz)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: EasyFix GmbH (Wien, Österrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Klaganden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivningen nr 1391114-0001

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 4 december 2017 i ärende R 1424/2016-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna för förfarandet vid överklagandenämnden.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 62 andra meningen i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 62 första meningen i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002.

Överklagande ingett den 6 februari 2018 – MPM-Quality mot EUIPO – Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)

(Mål T-75/18)

(2018/C 112/60)

Överklagandet är avfattat på: tjeckiska

Parter

Klagande: MPM-Quality v.o.s (Frýdek-Místek, Republiken Tjeckien) (ombud: advokaten M. Kyjovský)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Elton Hodinářská a.s. (Nové Město nad Metují, Republiken Tjeckien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "MANUFACTURE PRIM 1949" EU-varumärke nr 3 531 662

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 5 december 2017 i ärende R 556/2017-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artiklarna 18 och 58 i förordning nr 1001/2017.
- Åsidosättande av artikel 10.3 och följande och artikel 19.1 i förordning nr 1430/2017.

Överklagande ingett den 9 februari 2018 – AB Mauri Italy mot EUIPO- Lesaffre et Compagnie (FERMIN)

(Mål T-78/18)

(2018/C 112/61)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: AB Mauri Italy SpA (Casteggio, Italien) (ombud: B. Brandreth, Barrister, och G. Hussey, Solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Lesaffre et Compagnie (Paris, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "FERMIN"– Registreringsansökan nr 10 999 613

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 4 december 2017 i förenade ärendena R 2027/2016-4 och R 2254/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 2017/1001.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV